சுடர்

கலை இலக்கியத்
திங்கள் இதழ்

தை 1982 விலை: ரூபா 2. 00

வாசகர் வாய்மொழி

ஏன் இந்த நிலை

சுடரின் முன்னாள் ஆசிரியருக்கு இப்போதாவது சுடரின் ஞாபகம் வந்ததே. மகிழ்ச்சிதான். விடுதலை வீரர் நேதாஜி பற்றிய கட்டுரை காலத்திற்கேற்றதே.

அரி அவர்கள் ஸ்ரீலங்கா அரசின் யுத்தக்கள நிலை அறிந்து சிறப்பாக ஜோதிடம் கூறியுள்ளார். பாராட்டுகள். ஆயினும் அவரும்சரி தலையங்கமும் சரி (பிற்பகுதி) இருவருமே ஸ்ரீலங்காவில்தான் எண்ணங்களைச் சிதற விட்டுள்ளீர்கள். தமிழீழ அரசியல் (தலைவர்களின்) செயற்பாடுகள் பற்றிய கருத்துக்களில் இருந்து ஏன் ஒதுங்கிக்கெண்டீர்கள்? நாம் 'ஒப்புக்கு'க் கூறுவானேன். தலைவர்களுக்குத் தெரியாத தாற்பரியங்களா? என்ற அதிதீவிர நம்பிக்கையா? அல்லது மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் என்பார்களே அந்த நிலையா?

செல்வி **விமலா நடராஜா**
அனலைதீவு தெற்கு
அனலைதீவு.

சுந்தரமேனியாய்..............

கார்த்திகை - மார்கழி என் கரந்தனிலே
மலரக்கண்டேன். மகிழ்வு கொண்டேன்
கோர்த்திருந்த கவிச்சரங்களுடன் கதைகளும்
சுடுபதில்கள், சொல்லடிகள் என பல
சுவைத்தேன்.

புத்தாண்டாள் இதோடு பிறந்து விட்டாள்.
இங்கிதமாய் எம்மிதயங்களில் ஒளிவீச
முத்தான பல புதிய ஆக்கங்கள் அடங்கிய
அரிவையாய்
சுந்தரமேனியாய் 'சுடர்' வர வாழ்த்து
கின்றேன்.

செல்வி **கங்கா-மங்கை**
சரசாலை.

வேண்டாமே தவளைப் பாய்ச்சல்?

முன்னும் ஒரு தடவை இப்படித் தவளைப் பாய்ச்சல் பாய்ந்தாய். சரி போகட்டும் என ஏற்றுக் கொண்டோம். மீண்டும் இப்பொழுதும் தவளைப் பாய்ச்சல் பாய்ந்துள்ளாயே. பொறுக்க மாட்டோம். சரி பாய்ந்தாலும் பாய்ந்தாய். பக்கங்களையாவது சன்றேனும் அதிகரித்தாயா? இல்லையே!

தமிழ்ச் சுடரே! எமது இதயச் சுடரே!! மீண்டும் இப்படிப் பாயாதே! இது எமது அன்புக் கட்டளை!

முருகு. திருக்கேதீஸ்வரம்,

'பதில்கள் இல்லாதது கவலைக்குரியதே'

கார்த்திகை - மார்கழி சுடர் கண்டேன்! தமிழ்ப்புதல்வியின் சிறுகதை தற்கால உலகில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை யதார்த்த பூர்வமாக சித்திரிப்பது வரவேற்புக்குரியதே! மற்றும் கவிதைகள்; கட்டுரைகள் தித்திப்பானதே! மனம் விட்டு துணிந்து சிலவார்த்தை கூறும் அரியின் துணிவுதான் என்னே? "கரிகாலனது" சிந்தனை உணர்வீட்டும் பதில்கள் இல்லாதது கவலைக்குரியதே!

எஸ். கே. ஏ. தேவராசன்
மேற்கு நெடுந்தீவு

நக்கீரர் மறக்கவில்லை !

'நக்கீரர்' எங்களையெல்லாம் மறந்து விட்டாரோ, என ஏங்கிய எங்களுக்கு நைஜீரியா பற்றிய அறிமுகத்துடன் உங்களை மறவேன், என்று கூறுவது போலிருந்தது அவரின் கட்டுரை.

ஸ்ரீதேவிப்ரியா, பள்ளக்கெட்டுவ

இனிய வாழ்த்துக்கள்

கார்த்திகை - மார்கழி சுடரில்......... கலாகுமாரிநாதன் எழுதிய தோணிகள் என் இதயக் கடலில் அசைந்தாடும் வேளை அதனை இங்கிதமாக காண்டீபன் இழுத்துச் செல்வார் என எதிர்பார்க்கின்றேன். இதயத்தைத் தொடும் விதத்தில் தோணிகள் அமைந்துள்ளது. கைவிரிப்பு......... அரி அண்ணாவின் ம. வி. சி. வார்த்தைகள் காவியமானவள்..... கவிச்சரங்கள்...... கவிதைகள்... கதைகள் அனைத்தும் சர்க்கரைப்பந்தலில் தேன்மாரி போல் அமைந்திருந்தது.

K. தேன்மொழி
அறணயக்க

(33ம் பக்கம் பார்க்க)

சுடர்
CHUDAR
(கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்)

வள்ளுவராண்டு: 2012
சுடர்: 7
ஒளி: 10
ஆடி 1983
தொடக்கம்: சித்திரை 1975

வெளியீடு:
[illegible]
194 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை
கொழும்பு—12.
தொலைபேசி: 2[illegible]11

தலை வணங்குவது நம் கடமை

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்பது வெறும் சாதாரண அரசியல் கட்சி மட்டுமல்ல; தமிழ் இனத்தின் ஆணையை — இதய வேட்கையை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடப்பாடுடைய ஒரு விடுதலை இயக்கமுமாகும்.

பூரண இறைமையும் தன்னாதிக்கமுமுள்ள சுதந்திர தமிழீழ அரசை மீள்விக்கும் மகத்தான பணி அதன் மேல் சுமத்தப்பட்டுள்ளது. பாரிய பொறுப்பிலிருந்து நழுவிச்செல்லவோ அன்றி சாக்குப் போக்குகள் பல சொல்லி காலம் கடத்துவதோ மக்கள் ஆணையை மண் மீது குழி தோண்டிப் புதைப்பதற்கு ஒப்பான கைங்கரியங்களாகும்.

'பாராளுமன்றத்தை தமிழீழக் கோரிக்கையின் பிரசார மேடையாக பயன்படுத்துவோம்' என்ற வாக்குறுதி காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டு, 'கொழும்பில் கொசுக்களின் தொல்லை அதிகமாகி விட்டது அதனை ஒழிக்க சுகாதார அமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என கோரிக்கை விடுக்கும் அளவுக்கு படியிறங்கி வந்தாயிற்று.

மக்கள் ஆணையை நிறைவேற்ற முடியவில்லை; சுதந்திர தமிழீழ அரசை மீள்விக்கும் துணிவு இல்லை; ஆயுதமேந்துவதை விடுத்து அஹிம்சை வழியிலாவது போராடும் தைரியம் கூடக்கிடையாது. தெரிந்ததெல்லாம் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை ஒன்று மட்டுமே. சிறில் மத்தியூவுடன் ஒன்றாக அமர்ந்திருந்து வெறும் பேரம் பேசும் பணியை 'வெற்றிகரமாக கச்சிதமாக நடத்து கொண்டு வருகிறது' என்பதைத் தவிர வேறு எதனையாவது சாதிக்க முடிந்ததா? இந்நிலையில் —

வெளிநாடுகளிலுள்ள தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள் எடுத்துள்ள வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த 'சுதந்திர தமிழீழ அரசு' பிரகடன முடிவை 'சிறுபிள்ளைத்தனமானது' என நையாண்டி செய்யாமலாவது இருந்திருக்கவேண்டாமா? உந்துசக்தியாக இல்லாவிட்டாலும் கூட உதாசீனமாவது பண்ணாமல் இருந்திருக்கவேண்டாமா?

பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் அவர்கள் வாழ்ந்தாலும் அவர்களின் செயல், சிந்தனை அனைத்தும் நம்மைப்பற்றியே இருக்கின்றது; தமிழீழத்தைப்பற்றியே வட்டமிடுகிறது. நாம் பெருமைப்பட வேண்டிய விடயமல்லவா இது.

ஸ்ரீலங்கா அரசால் கூட தாக்குப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு மிகத்தீவிரமான — வேகமான பிரசாரத்தை வெளிநாடுகளில் நடத்திய பெருமை அவர்களுக்குண்டு: அமெரிக்காவிலும் பிரித்தானியாவிலும் மற்றும் மேற்குலக நாடுகளிலும் ஸ்ரீலங்காவின் கொடுமைகளை எதிர்த்து கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தி தமிழீழக் கோரிக்கைக்கு வலுச் சேர்த்த பெருமை அவர்களுக்குண்டு. வெளிநாடு செல்லும் ஸ்ரீலங்கா தலைவர்களுக்கு 'தலையிடி'யைக் கொடுத்ததன் மூலம் தமிழீழப் பிரச்சினையை சர்வதேசிய பிரச்சினையாக மாற்றிய பெருமை அவர்களுக்குண்டு.

இத்தகு சாதனைகள் பல படைத்த தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவினர் எந்த முடிவு எடுத்தாலும் அந்த முடிவுக்கு தலைவணங்க வேண்டியது தமிழ் மக்களின் தலையாய கடமையல்லவா?

நல்ல சுகம் தந்தாள்

காலூர்க் கவிஞன்

நித்திலத்தை ஒத்த பற்கள் தெரியக்காட்டி
நின்றெதிரே சிரித்திட்டாள்! அழகு மங்கை
புத்தகத்தில் படிக்காத இன்பப் பாடம்
பூவையவள் விழியசைவில் உணர்ந்து கொண்டேன்!
சுத்துகடல் அலை நிறத்து ஆடைதன்னில்
கவின்கொண்ட அங்கத்தை உள்ளொளித்து
நித்தமவள் என்வரவுக்காகக் காத்து
நின்றிருப்பாள்! தரும் சுகத்தில் எனை மறப்பேன்!
ஆரம்பம் ஓர் கோவிற் திருவிழாதான்
அதன் பின்பு இருவர்க்கும் பெருவிழாதான்
தூரமிலை அவள் இல்லம் அயற்கிராமம்
தூக்கத்தைக் கலைக்கின்ற அவளையெண்ணி
ஏக்கத்தில் கிடக்கின்றேன்! என்றுதானோ,
எந்தனுக்கு உரியவளாய் ஆகுவாளோ?
ஆக்கத்தால் கண்டசுகம் ஆயிரம் தான்
ஆனாலும் அவள் தந்த சுகமே கொள்ளை!

பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

எம் இனிய வாசகர்களுக்கும், விற்பனைப் பிரதிநிதிகளுக்கும் எமது புத்தாண்டு—பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

—ஆசிரியர்—

புலிகள்

மா. விர்வக்கோன்.
அச்சுவேலி வடக்கு,

கே: தலைவர் 'அமிர்' இந்தியாவில் பேசுவது இலட்சியக் குரலாகவும், இங்கு பேசுவது அலட்சியக் குரலாகவும் அல்லவா எதிரொலிக்கிறது?

ப: இது தெரியாதா? இதற்குப பெயர்தான் புரியாத புதிர்.

கே: தமிழ் மக்கள், தமது தலைவர்களை பாராளுமன்றம் அனுப்பி வைத்தது- மக்கள் ஆணையை நிறைவேற்றவா? அல்லது, ஒற்றுமைப் பல்லவி பாடி தங்கள் பதவி சுகத்தைக் காப்பாற்றவா?

ப: எங்கள் தலைவர்கள் இலேசுப்பட்டவர்கள் அல்லர். சாணக்கியத்தை பொறுத்திருந்து பார்த்தால் புரியும். அதுசரி மக்களின் ஆணையை நிறைவேற்ற 'ஆனை'யின் தயவு வேண்டாமா?

கே: ஆனந்தசங்கரி ஒரு சுயேச்சை உறுப்பினர் போல் நடந்து வருகிறாரே?

ப: அவரின் 'சுய இச்சை'யை மறைக்கத்தான் 'கிளிநொச்சி தொகுதி தனி மாவட்டமாகப் படவேண்டும்' என குரல் எழுப்பி வருகிறாரே. தமிழீழம் பற்றி பேச வேண்டியவா தனியாவட்டம் பற்றிப பேசுகிறார்.

எஸ் நாகராஜா.
செக்கடிப்புலவு, வவுனியா.

கே: தமிழர்களாகப் பிறந்தும், நம் தமிழ் அன்னைக்காக ஓர் வாக்கு போடாத நம்மவர்களை எப்படி அழைக்கலாம்........?

ப: 'தப்பித்தவறிப் பிறந்த தறுதலைகள்' என அழைத்தால் பொருத்தமாக இருக்குமா?

அரி

கே: உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கும் தமிழர்கள், இலங்கையில் இருக்கும் தமிழர்களைப் போல் துன்புறுத்தப் படுகின்றார்களா?

ப: இங்குள்ள "கசாப்புக் கடைக்காரர்கள்" போல் வேறெங்கும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஸ்ரீலங்கா தமிழர்களுக்கு ஒரு இடுகாடு.

கே: சிலர் சில நேரங்களில் மிருகத்தைப் போன்று மாறிவிடுவதேன்........?

ப: வேறொன்றுமில்லை. பிறப்பு வாசிதான் காரணம்

மி. அருள்மொழிராஜா.
நிலாவெளி - 3.

கே: அரச தம்பதியினரைப் பேட்டிகண்ட நிருபர், கோமகளிடம் கூறினாராம். நீங்கள் இலங்கையின் எந்தப் பகுதிக்குப் போனாலும் பாதுகாப்பாக இருப்பீர்கள் என்று. அதற்கு அவர் "யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போனாலும் நான் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியுமா?" என்று கேட்டுவிட்டுச் சிரித்தாராம். இதன் அர்த்தம் என்ன? எந்தக் கருத்தைக் கொண்டு இப்படிக் கூறியிருப்பார்?

ப: 'ஐரிஷ்' அனுபவம் தான் அவரை அப்படிக் கேட்க வைத்திருக்கிறது போலும்.

எஸ். எம். மன்னார்.

கே: கூட்டணி - அரசு பே(ா)ச்சு வார்த்தை பற்றி தங்களது எண்ணம் என்ன?

ப: ஏமாற்று வார்த்தை.

செல்வி விமலா நடராஜா.
அனலைதீவு தெற்கு,

கே: வெளி நாட்டுத் தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள் 1982 தைப் பொங்கலன்று தமிழீழம் பிரகடனம் செய்ய விருப்பதாக அறிகிறேன். இதனால் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏதும் நிகழுமா?

ப: "சுதந்திர தமிழீழ அரசு" வெளி நாட்டில் இயங்கத் தொடங்கினால் அது என்ன சாதாரண விடயமா? மிகப் பெரிய மாறுதல்கள் நிகழலாம்.

கே: கூட்டணி பா. உங்கள் நாடாளு மன்றத்தைத் தொடர்ந்து பகிஷ்கரித்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடர்ந்திருப்பார்களேயானால் தமிழ் மக்கள் பிரச்சினையில் எத்தகைய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும்?...

ப: முன்னேற்றம் ஏற்படாவிடினும் தன்மானம் காப்பாற்றப் பட்டிருக்குமல்லவா?

கே: கூட்டணியினர் கண்டித்திருக்கும் வன்முறைச் செயல்களை நீங்களும் கண்டிக்கின்றீர்களா? நெஞ்சைத் தொடடுப்பதிலைச் சொல்லுங்கள்.

ப: கண்டிக்காமல் விடுவேனா? தமிழீழத்தில் ஸ்ரீலங்கா இராணுவமும் பொலிஸும் செய்துள்ள அட்டூழியங்கள்—வன்முறைகள் கொஞ்சமா நஞ்சமா?

தாவரங்களுக்கு வளருவதற்குத் தேவையான ஒரு பொருள் இல்லா விட்டால் அத்தாவரத்தில் ஒருவித பிழை இருப்பது அவதானிக்க முடிகிறது. அதே போல்தான் மனிதனிலும் தேவையான நற்குணங்களில் ஒன்று இல்லா விட்டாலும் அம் மனிதன் ஒருவிதத்தில் பிழையான மனிதனாக கணிக்கப்படுவான்.

[வி. சி. யோகாசாவா.]

அனுப்பியவர்:-
— செல்வி. கங்கா - மங்கை.

[illegible]
[illegible];

கே: செல்வி கேட்கும் வாசகர்களின் பெயர்களை மட்டும் தடித்த எழுத்தில் போடுகிறீர்களே ஏன்?

ப: எழுமையின்ட செல்வியவர் [illegible] தான்.

[illegible], [illegible].

கே: நிறத்தை மாற்றும் பச்சோந்தியைப் போல் தன் குணத்தை மாற்றும் சிலரைப் பற்றி உங்கள் கருத்து.

ப: நிறம் மாறும் குண சீலர்கள்.

கே: மலையகத் தந்தை எவ்வளவோ விசயத்தைச் சாதிப்பதாக அவரின் கீழ் இயங்கும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படியானால் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைப் பற்றி மட்டும் மௌனம் சாதிப்பது ஏன்?

ப: அவரின் "மந்திரிப் பதவி" இருக்கிறதே. இது ஒன்று போதாதா மலையக மக்களின் வயிறு நிறைவதற்கு?

வ. பரராசசேகரம்.
[illegible]புரம் வாழைச்சேனை.

கே: உள்நாட்டு அமைச்சர் தேவநாயகம் அவர்கள் த. வி. கூ. சேர்ந்து கொண்டால் என்ன மாலை அணிவித்து வரவேற்பது?

ப: [illegible] பச்சை நோட்டுகள் இருந்தால் அதனையே மாலையாக்கிப் போடலாம். அந்த 'பச்சை' மேல்தான் அமைச்சருக்கு இச்சை அதிகம். அமைச்சர் எப்போது த. வி. கூ. வில் சேரப் போகிறார் என்ற சங்கதியை என்னிடமும் சொல்லுங்கோ. நானும் ஒரு நோட்டு மாலையுடன் வந்து சேருகிறேன்.

கலக பிரதீபன்.
[illegible] மேற்கு.
கேணியடி.

கே: மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தல் ஜனநாயக முறைப்படியும் நீதியாகவும் நடந்து இருப்பதாக யாழ் மாவட்ட சபைத் தலைவரும் [illegible] உறுப்பினர்களும் [illegible] இன்னாரையே இதைப் பற்றி தங்கள் கருத்து என்ன?

ப: நீதி மன்ற விவகாரம். கருத்துக் கேட்பது முறையாகுமா? தேர்தல் நடைபெற்ற [illegible] [illegible] நிறத்தில் புட்டிப் [illegible] வைத்தார்களே நம் [illegible]. இது போதாதா?

கே: இலங்கையிலே தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டதற்கு குரல் கொடுத்த தலைவர் கருணாநிதியின் படத்தை அட்டைப் படத்தில் வெளியிட்டது வரவேற்கத் தக்கதே ஆனால் தமிழர்களுக்காக மாபெரும் ஊர்வல ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய எம். ஜி. ஆரை தகுந்த முறையில் பாராட்டாமல் புறக்கணிப்பதேன்?

ப: கோபால மேனன் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் மீது எப்போதும் எமக்கு மதிப்பு அதிகம் உண்டு. அவர் ஈழத் தமிழர் பால் கொண்டுள்ள அக்கறை எமக்குத் தெரியாததா? அது சரி அவர் படந்தான் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனவே. சுடரிலும் வேறு பிரசுரிக்க வேண்டுமா, என்ன?

கே: சென்ற மாதம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வீட்டில் சோதனையிடச் சென்ற இராணுவப் படையினர் அவ் வீட்டில் இருந்த சுதந்திரன் பத்திரிகைகளை அள்ளிச் சென்றதுடன் துன்புறுத்தவும் பட்டனராம். அதேபோல் இவ்வாரம் வவுனியாவில் தமிழர்கள் தம்முடைய பத்திரிகை வைத்திருந்ததற்காக கைது செய்யப்பட்டனராம். தற்போது பத்திரிகைச் சுதந்திரம் உட்பட ஜனநாயகச் சுதந்திரங்கள் அனைத்தும் தார்மீக ஆட்சியில் இல்லையா? தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ப: தார்மீக ஆட்சியில் இல்லாத சுதந்திரமா? மனித வதை செய்வதற்கும், கடைகளை எரிப்பதற்கும், நூல் நிலையத்தை தகர்ப்பதற்கும் தமிழ் மனித இரத்தம் குடிப்பதற்கும் கூட சுதந்திரம் உண்டே இங்கு.

இரா. [illegible]. [illegible].

கே: [illegible] ல் கொழும்பில் நடைபெற இருக்கும் இந்து மகா நாட்டிற்கு வரும் வெளிநாட்டவரை வட பகுதி இந்து ஆலயங்களுக்கு அழைத்து வரப் போகிறாராம் அமைச்சர் இராசதுரை. யாழ் நாச்சிமார் கோவிலில் இராணுவத்தால் சேதப்படுத்தப்பட்ட விக்கிரகங்கள், வாகனங்கள் போன்றவற்றைக் காண்பிப்பாரா?

ப: இராசதுரை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரப் போகிறாரா? இந்த புண்ணியவானின் பாதங்கள் பட யாழ் நகர் என்ன 'தவம்' செய்திருக்க வேண்டும்? பூரண கும்பம் வைத்து இராச மரியாதை செய்ய இப்போதே தயாராகுங்கள். நடமாடும் கோவிலே அங்கு வரவிருக்கும் போது நாச்சிமார் கோவிலைப் பற்றி ஏன் கவலை?

குமரகுரு. கொழும்பு - 6

கே: அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கு அதிகாரம் இல்லையென இப்போது தானே தலைவர்கள் அலறுகிறார்கள்? தலைவர் சம்பந்த மூர்த்தி இதுபற்றி திரு. நீலன் திருச்செல்வத்திடம் கடித மூலமும் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார். இந்த சபைகளை ஆரம்பம் முதலே எதிர்த்து வந்த திரு. சந்திரஹாசனும், குமார் பொன்னம்பலமும் தன்னிகரில்லா தலைவர்களின் தீர்க்க தரிசனம் மிக்க தவப் புதல்வர்களா? தட்டிக் கழிக்காது தகுந்த பதில் தாருங்கள்?

ப: குமார் பொன்னம்பலம் இருக்கிறாரே, அவருக்கும் தீர்க்க தரிசனத்துக்கும் ரொம்ப ரொம்பத் தூரம். அ. சபை தேர்தலில் [illegible] விழுந்ததே இதற்குச் சான்று. பாவம் மீசையில் மட்டும் மண் ஒட்டவில்லை. இந்த பதவி வெறியரோடு திரு. சந்திரஹாசனை ஒப்பிடுகிறீர்களே இது மகா பெரிய பாவம். திரு. சந்திரஹாசன் தந்தைக்கேற்ற தவப் புதல்வரே என்பதில் என்ன சந்தேகமிருக்கிறது. அவர் தீர்க்க தரிசனமுள்ள துணைவன் மட்டுமல்ல, தமிழ் இளைஞர்களின் துருவ நட்சத்திரமும் கூட.

சந்திப்பு!

கே. எஸ். பாலச்சந்திரனுடன் ★ ★ ★

★ சந்தித்தவர் : தமிழ்ப்பிரியா ★

"அண்ணை ரயிற்...!" ஈழத்தின் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டால் போதும்..., சின்னஞ் சிறுவர் முதல் பெரியவர்கள் வரை டக்கென ஞாபகத்திற்கு வருபவர் கே. எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள்தான். ஆம்! அவ்வளவு தூரம் தன் உருக்கமான நடிப்பாலும் - நகைச்சுவை நடிப்பாலும் மக்கள் மத்தியில் ஒரு தனியான நடிப்பு ராஜாவாகத் திகழும் திரு. கே. எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள் வருமான வரித் திணைக்களத்தில் வரி உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றுகின்றார். இது சுடருக்காக அவருடன் நடாத்தும் ஒரு சிறிய செவ்வி......!

"நடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசைக்கு நீங்கள் எப்படி ஆள்பட்டீர்கள்?"

"எனது தந்தையின் ரசிகத்தன்மையும் உரையாடும் போது காட்டுகின்ற அபிநயப் பாவமுமே... எனக்குள் ஒரு நடிப்பாற்றலாக - ஆர்வமாக உதயமாகி... படிப்பு ஒரு பக்கம் நடிப்பு மறு பக்கமாக வளர்ந்து வந்து இப்போதும் பார்க்கும் தொழில் ஒரு பக்கம் நடிப்பு மறுபக்கமாக...... நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

"ஈழத்துமக்களுக்கு முதலில் ஒரு நாடக நடிகராகத்தானே அறிமுகமானீர்கள்? எப்போது தொடக்கம் மேடை நாடகங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்தீர்கள்?"

1966ம் ஆண்டில் இருந்து நடித்து வருகிறேன். இதுவரை எண்பதிற்கும் மேற்பட்ட மேடை நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறேன். இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் மேடையேறியுள்ளது.

"பஸ்ஸில், ஆஸ்பத்திரியில், தியேட்டரில், ஹோட்டலில்... நடைபெறும் சம்பவங்களை வைத்து நீங்கள் நடித்த நடிப்பு ரசிகர்களை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது என்றும் "அண்ணை ரயிற்" பாலச்சந்திரன் என்றுதானே உங்களைப் பலரும் சொல்லக் கேட்கிறோம்...?"

"ஆமாம்! இத்தனை நடிப்புகளிலும் "அண்ணை ரயிற்" நடிப்புத்தான் ரசிகர்களை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது. இந்த அழைப்பிற்குக் காரணமாக இருக்கலாமோ... என்னவோ...!

"அப்போ... வானொலி நாடகங்களில் எப்போது தொடக்கம் நடிக்க ஆரம்பித்தீர்கள்?"

"1966ல் இருந்து வானொலியின் இரண்டு சேவைகளிலும் நடித்து வருகின்றேன். இன்று வரை ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறேன்."

"இத்தனை வானொலி நாடகங்களிலும் ரசிகர்களின் அபிமானத்தால்..... நீங்கள் திகைத்து, சிலிர்த்து... மகிழ்ந்து போன நாடகம் என்றால் ..?"

"தணியாத தாகம்" தொடர் நாடகத்தைக் குறிப்பிடலாம். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மாலை 4 30 தொடக்கம் 5 மணி வரை ஒலிபரப்பாகிய இந்த நாடகத்தை நேயர்கள் மறந்து போயிருக்க மாட்டார்கள். அந்த நாடகத்தில் ஏழைக்குடும்பத்தின் மூத்த மகன் சோமுவாக நடித்த பொழுது...... வாரந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பாராட்டுக் கடிதங்கள் கிடைத்தன. நாடகத்தில்.... வறுமையால் வாடும் குடும்பத்தின் நிலையை உணர்ந்து பண நம்பி.., மணியோடர்களும், பார்சல்களும் வந்தன. இறுதிக் கட்டத்தில் என் தங்கையாக நடித்த யோகம் இறந்த பொழுது 6000 திற்கு மேற்பட்ட அனுதாபங்களும், கடி

களும் மூட்டையாக கட்டப்பட்டு வந்தன. இப்படி...... ரசிகர்களின் அபிமானத்தால்...... மகிழ்ந்து - திகைத்த எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன.''

''மேடை, வானொலி நடிகராக் இருந்த நீங்கள் எப்படித் திரைப்படத்துறைக்கு வந்தீர்கள்?''

'கலியுக காலே' என்ற சிங்களப்படம் கலியுககாலம்' என்று தமிழ் மொழிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்ட போது... சிங்களப் படத்தில் கதாநாயகனாக நடித்த Vijay corea (இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன ஆங்கில சேவையில் மிகப் 'பிரபலமான அறிவிப்பாளர் இவர்!) விற்காக தமிழில் குரல் கொடுத்தேன். இதுதான் திரைப்படத்துறையில் எனது முதல் அனுபவம். அதன் பின்பு தான் 'வாடைக்காற்று' பட்த்தில் நடிக்க அழைக்கப் பட்டேன்.

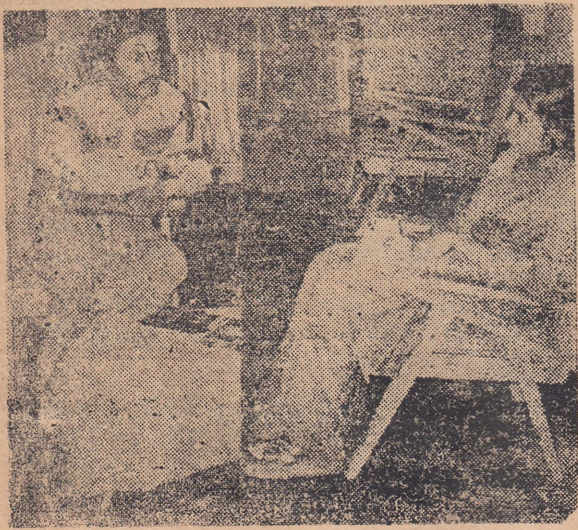

திரு. கே. எஸ். பாலச்சந்திரனுடன் தமிழ்பபிரியா.

''1978 ம் ஆண்டின்—எங்கள் நாட்டின் சிறந்த தமிழ்த் திரைப்படமென ஜனாதிபதியின் ... பரிசு வாடைக் காற்றிற்குக் கிடைத்திருக்கிறதே! இப்படியொரு பரிசு கிடைக்கும் என்ற எதிர் பார்ப்பு முதலிலேயே உங்களுக்குள் இருந்ததா?''

இப்படியொரு எதிர்பார்ப்பு இருந்ததோ... இல்லையோ ......ஆனால்........யதார்த்தமான— ஆடம்பரமில்லாத—சைக்கிளோ...... கார்ரோ.... எந்த ஒரு வாகனமும் பாவிக்கப்படாமல் விஷேசமாக தயாரிக்கப்பட்ட நல்ல படம் என்ற எண்ணம் மட்டும் நெஞ்சைப் பரவசப் படுத்திக் கொண்டிருந்தது. இதை ரசிகர்களும் நிஜப்படுத்தினார்கள். ரசிகர்கள் மட்டுமல்ல..... ''பைலட் பிரேம் நாத்'' படப் பிடிப்பிற்காக இலங்கைக்கு வந்த மேஜர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் 'வாடைக்காற்று' படத்தைப் பார்த்துவிட்டு.... —என்னைச் சந்திக்க ஆசைப் பட்டு நான் போய் சந்தித்தபோது........ சொன்னார்......''மலையாளப் படத்தைப்போல யதார்த்தமாக—மண்வாசனை கொண்ட ஒரு அருமையான படம் வாடைக்காற்று ...!'' என்று. இப்படி.........எல்லோரையும் கவர்ந்த ஒரு படம்... ......பரிசு பெற்றது........... (ஆச்சரியமற்ற) மகிழ்சிக்குரியதே!

''வாடைக்காற்று தவிர அவள் ஒரு ஜீவ நதி, 'நாடு போற்ற வாழ்க' படங்களில் எல்லாம் நடித்திருக்கிறீர்களே .! நீங்கள் நடித்த திரைப்படம் அல்லது நாடகம் ஏதாவது எங்கள் டெலிவிஷனில் காட்டப் பட்டிருக்கிறதா?''

இன்றுவரை—மிகக் குறைந்த அளவிலேயே நமது தமிழ்த் திரைப்படங்கள் டெலிவிஷனில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நான் நடித்த 'வாடைக்காற்று' படமும் அடங்குகின்றது

''எங்கள் தமிழ்த் திரைப்பட வளர்ச்சி பற்றி.........?''

ஆரம்பகாலத்து தமிழ்த்திரைப்படத்திலிருந்து ......இன்றைய காலம் வரை தமிழ்த் திரைப்படத்துறை நரம்ப—வியந்து பாராட்டுமளவிற்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் .... ரசிகர்களின் ஆதரவுதான் திருட்திபட்டுமளவிற்கு வளர்ச்சி பெறவில்லை எனலாம்.!''

''அப்படியென்றால்....... எங்கள் ரசிகர்களின் ரசனையை குறை கூறுகின்றீர்களா?''

இல்லை.........! ஒரு போதுமே இல்லை. எமது அருமை ரசிகர்களின் உயர்ந்த ரசனை பற்றி எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் ... இங்கே நான் அவர்களின் எதிர்பார்ப்பைத் தான் குறை கூறுகின்றேன். பல வருஷங்களாக தென்னிந்தியத் திரைப்படங்களையே பார்த்துப் பழகியதாலேயோ . என்னவோ... ..... அதே ரீதியில்—ஆடம்பரமான காட்சியமைப்புகளோடு..... எங்கள் (ஈழத்து) தமிழ்த்திரைப் படங்களும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் போல் பணச் செலவு செய்து எங்கள் நாட்டில் ஒரு தமிழ்த் திரைப்படத்தை தயாரிப்பது சாத்தியமானதல்ல. இதை முதலில் எங்சள் ரசிகர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. எங்கள் நாட்டுப் படம் — எங்கள் பிரதேச நடைமுறைகளைக் கொண்டுதான் அமைய வேண்டுமே தவிர... தென்னிந்தியப் படங்கள் போல் இருக்க வேண்டும் என ஒரு போதும் எண்ணவோ எதிர் பார்க்கவோ கூடாது. இதையும் மிக நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

''ரசிகர்களின் இந்த எதிர்பார்ப்பினாலே தமிழ்த் திரைப்படத்துறை பாதிப்படைகின்றது என்கிறீர்களா?''

ஓ! நிச்சயமாக...! ரசிகர்களின் ஆதரவி லும் அபிப்பிராயத்திலும் விமர்சனத்திலுமே... ஒரு படத்தின் வெற்றி தங்கியிருக்கிறது. இதனால்...... பணபெரிதியில் கூட தோல்வியையே தழுவுகின்றது. அது மட்டுமல்ல – தென்னிந்தியப் படங்களை பார்த்து விட்டு நண்பர்களோடு தெரிந்தவர்களோடு நடாத்துகின்ற ஒரு வகை விளம்பர - விமர்சனங்கள் - எண்ணப்பரிமாற்றங்கள் கூட நமது நாட்டுத் தமிழ்ப் படத்திற்கு தமிழ் வாசகர்கள் கொடுப்பதில்லை. இந்த மோகவலையில் இருந்து தமிழ் ரசிகர்கள் விடுபட்டால்தான் எங்கள் தமிழ்த்திரைப்படத்துறை வெற்றி நடை போடும்.

"உண்மைதான். நீங்கள் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளை வாசகர் எண்ணத்தில் நிறுத்துவார்கள் என நினைக்கிறேன். இறுதியாக . எமது வேண்டுதலின் நிமித்தம் சுடருக்குப் பேட்டி தருவது பற்றி....?"

பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். சுடரை நான் தொடர்ந்து பார்வையிட்டு வருகிறேன். இளம் கலைஞர்களுக்கு சுடர் தருகின்ற ஆதரவு, ஊக்கம் இவற்றைப்பார்த்து மனதிற்குள் சந்தோஷப்படுவேன். சுடரின் இப்பணி தொடரட்டும் என் இதயபூர்வமான பாராட்டுக்கள்! வாழ்த்துக்கள் !!

[இச்செவ்வியைத் தந்தமைக்காக சுடரின் சார்பில் நன்றி கூறி விடை பெற்று கொள்கிறேன்.]

★ ★ ★

பண்டை இலக்கியத்திலிருந்து......

"கனவு தந்த கவலை"

— எஸ். பி.கிருஷ்ணன். —

காவலன்மீது காதல்கொண்ட கன்னி ஒருத்திக்கு பஞ்சணைப் படுக்கை நொந்தது; கல்லாக உறுத்தியது, முள்ளாகக் குத்தியது. மஞ்சம் கூட என்னை வஞ்சிக்கிறதே என்று எண்ணிக்கொண்டே படுத்திருந்த தலைவியை உறக்கம் தழுவிக்கொண்டது.

பொழுது புலரும் வேளை. அவளைத் தட்டி எழுப்பினாள் தோழி. திடுக்கிட்டு எழுந்த தலைவி "எங்கே! எங்கே!" என்று பிதற்றினாள்.

"என்ன? யாரை? எதைக் கேட்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டாள் தோழி.

அவளால் என்ன சொல்ல-முடியும். காவலன் எங்கே என்று கேட்க நினைத்தவள் வெட்கமடைந்தவளாய், பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு ஊமையாய் இருக்கிறாள்.

தோழி விடவில்லை.

"என்னம்மா இது ..... என்னவோ சொன்னீங்களே! என்ன கனவு கண்டீர்கள்?" என்று கேட்கிறாள்.

"தோழி! எதைச்சொல்வது? கவலையடைவதற்கென்றே பிறந்தவள் நான் .... என்ன ஏமாற்றம் கண்ணுறங்கிய நேரம் காவலன் வந்தான். கூர்மையான வேலை வைத்திருந்த வேலவன் வந்து என் கைகளைப் பற்றினான். அப்போது நான் பெற்ற இன்பம்தான் என்ன! அது சொல்லித் தெரியாது. அவன் என் கையை இறுகப் பிடித்தான். கனவென அறியாத நான், நனவிலேதான் அவன் கைகளைப் பிடித்திருக்கிறான் என்று தப்புக்கணக்குப் போட்டு விட்டேன். நீ தட்டி எழுப்பினாய். விழித்தேன். நீதான் நின்றாய். கனவிலாயினும் அவனை அணைத்து மகிழும் பாக்கியம் அற்றவளாகி விட்டேன். நனவென்றெண்ணி, கனவிலே கூடாது, அவனைப் போக விட்டு விட்டேன். இதை விட ஏமாற்றம் வேறென்ன இருக்கமுடியும்? வலிய வந்த இன்பத்தை புறக்கணித்து, துன்பத்தை விலைக்கு வாங்கி விட்டேன்" என்கிறாள் தலைவி. பாவம்! பைத்தியம்! காதல் பைத்தியம்!

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் தித்திக்கும் பாடல்களைக் கொண்டது முத்தொள்ளாயிரம். அவற்றிலிருந்து ஒரு காட்சி இது.

பாடல் இதோ!

ஓராற்றால் என்கண் இமைபொருந்த
அந்நிலையே
கூரார் வேல் மாறன் என் கைப்பற்ற —
தேரா
நன(வு) என்(று) எழுந்திருந்தேன் - நல்வினை
ஒன்(று) இல்லேன்
கனவும் இழந்(து) இருந்த ஆறு.

[illegible] அவனுடைய பிரதானிகளைப் [illegible] இந்த நாட்டில நான் இது [illegible] பழங்கள் எங்கிருந்தாலும் [illegible] கொண்டுவாருங்கள். நான் [illegible] நீங்கள் கொண்டுவந்தால், [illegible] உண்ணவைப்பேன், எச்ச [illegible].

பிரதானிகள் மூன்று பேரும் இப்போது [illegible] பழங்களை கொண்டு வந்து [illegible]

[illegible]: அரசரே இதோ வாழைப்பழம்.

[illegible]: நான் இதை தின்னவில்லையாடா? [illegible] பிரதானியின் வாய்க்குள் திணிக் [illegible]. என தொண்டை பொறுக்க [illegible].)

[illegible]: அரசரே இதோ அன்னாசிப் [illegible]

[illegible]: நான் இது தின்னவில்லையாடா? [illegible] வாய்க்குள் அன்னாசிப்பழத்தை திணிக் [illegible] கிழிந்து இரத்தமோடுகிறது. [illegible] அவனோ சிரிக்கிறான்.)

அரசன்: டேய் என்ரா சிரிக்கிறாய்?

[illegible]: அன்னாசிப் பழம் கொண்டு வந்த [illegible] நிலை என்றால், பின்னால பிலாப் [illegible] பிரதானியின் நிலை என்ன [illegible] என்பதை நினைத்துப்பார்த் [illegible] சிரிப்பு வந்துவிட்டது.

[illegible]? ஏ. ஆர் ஏ. ஜப்பார்.

மருதமுனை—!

* * * * * * *

[illegible]: மகனே, இன்று அப்பா உன்னைப் [illegible] வைத்தியரிடம் கூட்டிச் செல்வார். [illegible] அழுது குழப்படி செய்யக் கூடாது.

[illegible]: என்னை நம்புங்கள் அம்மா, நான் [illegible] இருக்க மாட்டேன்.

* * * * * * *

மகன்:- என்னப்பா 'பசு' வை வண்டியில் பூட்டி இழுக்க வைத்திருக்கிறார்களே?

தந்தை:- அது பசு அல்ல. பரமு மகளின் சுந்தரத்தின் [illegible] 'பசு' என்று [illegible] போட்டிருக்கிறார்கள்.

"[illegible]"

* * * * * *

நோயாளி: "என்ன டாக்டர், மலம்கழிக்க முடியலேன்று—மாத்திரையை தாறீங்களே?"

டாக்டர்: "பிறகென்ன தரணும்.

நோயாளி: "கொஞ்சம் சோறு குடுங்க!"

* * * * * *

ஆசிரியர்: 'இலங்கையின் முக்கிய ஏற்றுமதி என்ன? இறக்குமதி என்ன?"

மாணவன்: "ஏற்றுமதி தமிழரின் உயிர்கள் இறக்குமதி— தமிழரின் இரத்தம்.

ராஜா: "நீ என் உன் காதலனை கை விட்டுட்டா?"

ராமு: "அவனுக்கு கல்யாண மாகிவிட்டதினால்!"

* * * * * * *

பொலிஸ்காரர்:- "நீ கோழி திருடியதை ஒப்புக்கொள்கிறாய். அதன் பெறுமதி எவ்வளவு ....?"

திருடன், "ஒரு பத்து ரூபா பொறுமுங்க"

பொலிஸ்காரர் "எனக்கு ஒரு நல்ல 'சேவல்' பிடித்துக் கொண்டு நாளைக்கு காலையில் ஸ்டேசனுக்கு வா!

திருடன், மீண்டும், பழைய திருட்டை நிகழ்த்திய அதே வீட்டில், நின்ற கொழுத்த சேவலை யாரும் அறியாத விதமாகப் பிடித்துக் சென்று அந்தப் பொலிஸ்காரருக்கு கொடுத்தான். அவ்வளவுதான், மகிழ்ச்சியடைந்த பொலிஸ்காரர் அவனை நிரபராதியாக்கி வீட்டுக்குப் போகும்படி பணித்துவிட்டு, இப்படிச் சொன்னார் "நீ 25 ரூபா அபராதம் கட்டிவிட்டு வந்ததாக 'கோழி' யின் சொந்தக்காரரிடமும், மற்றவர்களுக்கும் சொல்லு"

* * * * * *

மூத்து: "ஸ்டோர்லயிருந்து 'ஒரு பிடி' நூல் களவெடுத்த எனக்கு ஒரு கிழமைக்கு வேலையில்லயாம்.

கந்தன்: "அது உன் தப்பு. எடுத்தா நாலைந்து பெட்டி 'நூல்' களவெடுத்திருக்கணும்."

மூத்து: "என்னப்பா கிண்டல் பண்றியா"

கந்தன்: இல்ல, உண்மையைத்தான் சொல்றேன். போன கிழமை, ஐந்து பெட்டி நூல் வித்த இரண்டாவது "டீ" மேக்கரய்யாவுக்கு "புரமோஷன்" கிடைச்சிருக்கே!".

திரிபலபாபா,

நல்ல.

ஒரு நூற்றாண்டின்

இரு தமிழ் நாவல்கள்

— எஸ். அகஸ்தியர் —

அன்றைய இந்தியாவின் இதயத்தை மார்க்ஸ் அன்று இவ்விதம் அப்படியே காட்டியிருந்தார்.

இத்தியாதி சுரண்டும் வர்க்கங்களுள் தோன்றிய புத்திஜீவிகளான வைத்தியர், நீதிபதிகள், சட்டவாதிகள், பத்திரிகையாளர், எழுதுவினைஞர்கள் ஆகியோர் அனுபவித்து ஜீரணிக்கும் சாதனங்களாகவே பெரும்பாலும் நாவலிலக்கியம் பயன்பட்டது என்பதற்கு வேதநாயகப்பிள்ளையின் 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' நாவல் நல்ல அச்சாணி முத்திரை.

இந்நாவலில் கதையிழையோட்ட அமைப்பும் கதைக்கருவின் ஆதார சுருதியும் சமூகத்தின் ஏதோ ஓர் அடி நாதத்தை ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது போல் ஒருவித 'மாரீசப் பிரமை' சிலந்திவலை போல் தட்டுகிறதேயன்றி சமூகத்தினையூடுருவி உயிர் ததும்ப எழூம் மெய்ப்பாட்டு நிலையைத் தரிசிக்கும் அழுத்தமோ, அதன் ஆத்துமக்குரலோ எங்கும் இசை மீட்கவில்லை; இதனில் இதன் ஆத்துமத் துடிப்பே தெரியவில்லை. இக்கதையையும், கதைக்கருவினையும் நறுக்கு வெட்டுத்துண்டாக நோக்கின், களம் இல்லாத கதைமாந்தர்கள் கதைக்காகக் கருதிக்கொண்டு அக்கதை மாந்தர்கள் அந்தகாரமாக்கப்பட்டே கதை 'செப்ப'னிட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

நாவலில் கதைமாந்தர்களைப் 'பிடித்து வந்து' கதைவார்க்கப்பட்ட விதத்தினை நோக்கின் இந்நாவலுக்கு 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' என்பதற்குப்பதில், ஞானம்பாள் சரித்திரம்' என்ற தலைப்பே பொருந்தும் என்று கூறலாம். இந்நாவலில் ஆஜாட பூதியாக—மாயாஜால மோகினிப் பாவைகளாக ஆகாச பவனி வரும் பாத்திரங்களிற் கூட 'ஞானம்பாள்' என்ற கதாநாயகி வாசகர் இதயங்களை அப்படியே 'தீய்த்து' விடுகின்ற அளவிற்கு ஓர் உயிர் பெற்ற 'பாத்திரம் போல்' திகழ்வதுதான் இந்நாவலின் ஜீவசத்து எனலாம். இதில் ஆசிரியர் வேதநாயகம்பிள்ளையின் வார்ப்பு இயல்பாகவும் நேர்த்தியாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால், கதைப் பின்னலமைப்பு சில இடங்களில் இப்பாத்திரத்தைச் செயற்கைத் தன்மையற்றதாகச் செய்து விடுகின்றது.

சத்தியபுரியைச் சேர்ந்த பிரதாபமுதலி பாலப்பருவத்தில் 'விருத்தாப்பி'யனாகி, திண்ணை வாத்தியாரிடம் கல்வி கற்று, வளர்ந்து கல்வித்திறமையும் குணவதியுமான ஞானம்பாளைத் திருமணம் புரிகின்றான். ஒரு நாள் கானகஞ்சென்று வேட்டையாடிய பிரதாபமுதலி எதிர்பாராத விபரீதங்களில் சிக்குண்டு பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகின்றான். அவனைத் தேடிப் புறப்பட்ட ஞானம்பாள் பல்வேறு இன்னல்களுக்குள்ளாகியும் அவனைத் தரிசிக்க முடியாமல் பின்பு ஆண்வேடந்தரித்து விக்ரமபுரியை அடைகின்றாள். அங்கே நாட்டு வழக்கப்படி அவள் யானையால் மாலை சூடப்பெற்று அந்நாட்டு 'அரசன்' ஆகின்றாள்.

காணாமற்போன பிரதாபமுதலி கொள்ளையடிப்பு விசாரணைக்காக இந்த 'அரசன்' முன் நிறுத்தப்படுகின்றான். அவனை இனங்கண்டுகொண்ட அரசன் (ஞானம்பாள்) தன் அதிகாரத்தைப் பாவித்து அவனைத் தன் பாதுகாப்பில் வைத்துக் கொள்கின்றாள். ஏலவே மாண்டுபோன விக்ரமபுரி அரசனின் மகளான ஆனந்தவல்லியை இந்த அரசனுக்கு (ஞானம்பாளுக்கு) மணஞ் செய்துவைக்க நிகழும் எத்தனிப்புகளுக்கஞ்சிய ஞானம்பாள் ஒரு கடிதத்தில் உண்மையை எழுதி வைத்துவிட்டு ஒருவருக்கும் தெரியாமல் வெளியேறி, சத்தியபுரியை அடைகின்றாள். ஆனந்தவல்லியோ தூதுவர்களை ஏவி ஞானம்பாளைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து அவளிடம் முழுவிபரத்தையும் அறிந்து கொண்டு ஞானம்பாளையும் சத்தியபுரிக்கு அழைத்தேகின்றாள். பிரதாப முதலியும் ஞானம்பாளும் ஈற்றில் ஆனந்தவல்லிக்கு 'மகுடாபிஷேகம்' செய்து வைக்கின்றனர்.

இந்நாவலில் எத்தனையோ சடுதிச் சம்பவங்களும், பல்வேறு தரப்பட்ட உபகதைகளும், தர்மவேதசாஸ்திர உபந்நியாசங்களாகவே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாட்டிமார் தம் பேரர் பூட்டப்பிள்ளைகளுக்குக் கதை சொல்வதும், கதைக்குள் கதை சொல்வதும், அதனை விளக்குவதற்காக உபகதைகள் சொல்வதும் அவர்களுக்குச் சுகானுபவம். அந்த 'பாணி'யை ஆசிரியர் இந்நாவலில் கையாண்டிருந்தபோதும், பாட்டி சொல்கின்ற சுகானுபவ முகிழ்ப்பு இதில் வாசகனுக்குக் கிடைப்பது அபூர்வமாக இருப்பதற்குக் காரணம், கதைக்குள் கதை நிகழ்த்தும் உத்திகளில் வரும் கதை மாந்தர்கள் சில கட்டங்களில், கதைக் களத்தில் தோன்றாமல், வானத்தினின்று குதித்த தேவதைகளாகக் காட்டியிருப்பதாகும். முன்னிலைப் பாட்டில் கதை சொல்லப்படுகின்ற இந்நாவலில் ஆசிரியர் தாராளமாகத் தனது மனோ தர்மக் கற்பனையை அதிதமாக வீசியிருக்கின்றார். இது 'பிரசங்கி'யாகவே நாவலில் தெரிகின்றது. இத்தகைய உத்திகளால் கதையோட்

டம் முற்றுக்கத் தடைப்பட்டு நிற்பதால், ஒவ்வோர் அத்தியாயங்களிலும் ஆசிரியர் கதையைப் 'புணர்த்தி' அமைக்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதும் 'பச்சை'யாகவே தெரிகின்றது. எனினும்; இந்நாவலில் ஆசிரியர் கையாண்ட வார்த்தைப் பிரயோகங்களும், ஆளுமைகொண்ட சொற் கோர்வைகளும், மொழியை அர்த்தபாவத்தோடு பஜனையாக்கிய விதமும், சுருதி சுத்தப் பிசகாத லயவித்யாச ஆவர்தனமாக ஓர் அற்புதமான சங்கீதக் கச்சேரியை ரசித்து மெய்மறந்து அனுபவிக்கிற பாங்கில் நம்மை ஆனந்தலாகிரியிலாழ்த்திவிடுகின்றன. இந்தவகையில் ஆசிரியர் வேதநாயகம்பிள்ளை தமிழிலக்கியப் பரப்பில் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றார்.

கதைக்குள் கதையாகவும், கதையோடு கதையாகவும் கதை நகர்த்தும் ஆசிரியரின் உத்திகள் நாவலின் சரியான உருவ அமைப்பினைச் சற்றுப் பாதித்தபோதும், அவ்வுத்திகளினுலுண்டான திருப்பங்கள் அல்லது செருகல்கள் சில இடங்களில் வாசகனைப் பிரமிக்க வைக்கின்றன. உபகதைகளாகவும், பழமொழிகளாகவும், உதாரணக் கதைகளாகவும், உருவகக்கதைகளாகவும் நாவலைச் சித்திரிக்கும் போது வெளிப்படும் சம்பவங்கள் அல்லது நிகழ்ச்சிகள் நாவலுநவத்தைச் சிதைக்காமல் பின்னுவது சற்று அசாத்தியம். ஆனுல், இந்நாவலில் ஆசிரியர் சிற்சில விடங்களில் அத்தகைய அசாத்தியங்களையே நேர்த்தியுறச் சாத்தியமாக்கிய விதம் உண்மையில் வியக்கத்தக்கது; மிகவும் போற்றுதற்குரியது.

கதைமாந்தரின் பண்பு கெடா நிலைக்கு அழுத்தஞ் சேர்க்க வேதநாயகம்பிள்ளையவர்கள் ஹாஸ்யமாக அதனை நெறிப்படுத்தும் தோரணை ஓர் உதாரண முத்திரை. சிறுமி ஞானம்பாளின் புத்திக்கூர்மை இப்படி வர்ணிப்புடன் வார்க்கப்படுகின்றது.

'ஒரு மரத்தில் அபூர்வமாய் பழுத்திருந்த இரண்டு பழங்களை ஞானம்பாள் றித்துக் கொண்டு வந்து என் முன்டாகவும் கனகசபை முன்பாகவும் வைத்துப் புசிக்கும்படி சொன்னுள். நான் கணக்கில் வல்லமையைக் காட்டுவதற்காக அவளைப் பார்த்து, 'இவைகள் எத்தனை பழங்கள்?' என்றேன். அவள், 'இரண்டு பழம்' என்றுள். நான், 'மூன்று பழம்' என்றேன். அவள், 'எப்படி?' என்று கேட்க, அந்தப் பழங்களை வரிசையாக வைத்து எண்ணும்படி சொன்னேன் அவள், 'ஒன்று இரண்டு' என்று எண்ணினுள். நான் உடனே, 'ஒன்றும் இரண்டும் மூன்றல்லவா?' என்றேன். அவளும் 'ஆம் ஆம்' என்று கனகசபையைப் பார்த்து 'அன்றை நீங்களும் ஒருபழம் தின்னுங்கள். நான் ஒரு பழம் எடுத்துக்கொள்கிறேன். அத்தான் ஒரு பழம் அருந்தட்டும்' என்று சொல்லி அவள் ஒரு பழத்தைத் தின்றுவிட்டாள். கனகசபை ஒரு பழத்தை விழுங்கிவிட்டான். நான் ஒன்றுமில்லாமல் வெறும் வாயைச் சப்பினேன். இவ்வகையாக என் கணக்கின் 'சமார்த்தியத்தைக் காட்டப்போய் கனியை இழந்து ஏமாறினேன்.

திரு. வேதநாயகம்பிள்ளை கிறீஸ்து மதத்தைச் சேர்ந்த ரோமன் கத்தோலிககராதலாலும், ஆங்கிலேயர் பரிபாலனத்தின் சுவடுகள் பிரதிபலிப்பவராகவும் விளங்கியதாற்போலும் அவர் நாவலில் வேதாகமத்தின் —'பைபிள்' வாக்கியம் போன்று— சில கட்டங்களில் யாழ்ப்பாணம ஆறுமுகநாவலரின் தமிழ் உரை நடைபோன்று வசனங்கள் அர்த்தபாவத்துடன் கம்பீரித்து நிற்கின்றன. ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்த நான்கு பைபிள்களில் ஆறுமுகநாவலர் மொழிபெயர்த்த தமிழ் உரைநடையே முதன்மை பெற்றதென்பதும், ஆறுமுகநாவலர் மொழிபெயர்த்த 'பைபிளே' தமிழ்க் கத்தோலிக்கர் பாவனையில் அதிகம் பரவியது என்ற உண்மை இன்றும் இருட்டடிப்புக்கானது, ஆறுமுகநாவலர் சைவத்தையும் தமிழையும் ஒருசேரப் பாய்ச்சி ஆங்கிலக் கலாசாரத்தைக் கெல்லி எறிந்த போரா்ளன் என்பதனுலாகும். ஆயினும், தமிழும் தமிழர் கலாசாரமும் ஆறுமுகநாவலரை மறைத்துவிட்டுத் தலை நிமிர்ந்து ஓர் அடியேனும் நகரமுடியுமா?

இப்பேர்ப்பட்ட தமிழ் உரைநடை கை வந்த வல்லாளர் ஆறுமுகநாவலா போன்று வித்வான் வேதநாயகம்பிள்ளை தனது நாவலில் தமிழ் நடையைக் கையாண்டிருப்பது மெச்சத்தக்கது.

அத்தகைய கம்பீர்ய வார்த்தைகளில் மாதிரிக்கு ஒன்று:-

'துன்பமே ஞானத்தின் பாடசாலை. துன்பப்படாதவன் ராஜாங்கத்துக்கு யோச்கியவானுக மாட்டான். தான் அடிபடாதவனுயிருந்தால், அடியினுல் உண்டாகிற உபத்திரவம், இன்னதென்று தெரியாமல், தன்னுடைய பிரஜைகளைக் கண்டபடி அடிக்கச் சொல்லுவான். துன்பப்படாதவனுக்கு ஏழைகளுடைய வருத்தம் எப்படித் தெரியும்?'

பைபிளில் அது இப்படி வருகிறது:-

'துயரப்படுகிறவர்களே பாக்கியவான்கள். துன்பப்படாதவன் மோட்சராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான். தரித்திரவான்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்'.

(தொடரும்.)

ஜீலீர்.........

ஒரு கண்ணுடிப் பாத்திரம் சுவற்றில் மோதி சிதறும் ஓசை. தொடர்ந்து பாத்திரங்கள் உருளும் ஓசை. அதைத் தொடர்ந்து "பளார் பளார்" என்று அறையும் ஓசை, காட்டுத்தனமான உறுமல்கள் - கத்தல்கள் இதற்கிடையில் மெல்லியதாய் அவளுடைய விசும்பல்.

தாவலில் மூழ்கியிருந்த நான் சலிப்புடன் நிமிர்ந்தேன். இது தினமும் எனக்கு வாடிக்கையான விடயம் - ஆனல் வேடிக்கையான விடயமல்ல - தினமும் இரவு ஏழுமணியானல் போதும், பக்கத்து வீட்டில் இது வழக்கமாகி விட்டது, ரேடியோவில் விவசாய நிகழ்ச்சி கேட்பதுபோல வழக்கமாகிவிட்டது எனக்கு.

இந்த யாழ்நகரில் எனக்கு தங்குவதற்கு ஒரு தனி அறை தேடி நான் தீவிர தேடுதலிலீடுபட்டபோதுதான் புரோக்கர் நா. மூ. இந்த வீட்டைக்காட்டினர். பசுமையான செடி கொடிகள் சுற்றிப்படர்ந்திருந்த அந்த வீட்டைப்பார்த்ததும் எனக்கு உண்மையிலே பிடித்துவிட்டது. அதிலும் அந்த வீட்டின் முன்பக்கத்திலே ஒரு பக்கத்தில் எனக்கு ஓர் அறைகொடுத்தது மிகவும் திருப்தியும் சந்தோஷமுமாயிருந்தது காரணம் எல்லா வசதிகளுமே அதிலே அடங்கியிருந்ததே.

[இக்கதையின் நாயகியையே அட்டையில் காண்கிறீர்கள்.]

"இந்த வீட்டுக்காரரும் உங்களைப்போல, உங்க வயது தான். கிட்டடியில்தான் திருமணமாகியது குழந்தை கிழந்தை ஒன்றுமில்லை அவங்க இரண்டு பேரையும் தவிர"

என்று நா. மூ. வீட்டுக்காரரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியதும் மனதிற்கு மிகவும் இதமாயிருந்தது. எனது தனிமைக்கு பங்கமேற்படாத வகையில், அந்த வீட்டை அன்றே ரசிக்க ஆரம்பித்தேன்.

அந்த இடைவெளியைச் விசும்பலைமட்டும் வைத்து அவள் முகத்தை அழகானதாய் என் கற்பனையில் அடிக்கடி பார்ப்பேன் - பாவம் - இந்த முரடனைக் கல்யாணம் செய்த நாளிலிருந்து -அவள் சிரித்தே இருக்க மாட்டாள் போலிருக்கிறது. எதன் கையிலோ பூமாலை கிடைத்தது போலென்பார்களே, அதுமாதிரி இந்தமுரடன் கையில் இவள் சிக்கிக் கொண்டிருப்பதை எண்ணி என் இதயத்தை வேதனை நிறைத்தது.

நான் கூடத்தான் என் இராணியை எப்படி வைத்திருந்தேன். ஏதோ பூஞ்சக்குவந்த மலரைப் பாதுகாப்பது போல என் உள்ளங்கைக்குள் வைத்துக் காப்பாற்றினேன் அவள் கண் கலங்கக் கூடாது என்பதற்காக எத்தனை வேதனைகளை நான் தாங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

முதன்முதலாக அவளைச் சந்தித்ததும் ஆஸ்பத்திரியில் தான். அவளை நிரந்தரமாகப் பிரிந்ததும் ஆஸ்பத்திரியில் தான். என் நண்பன் ஒருவனை ஆஸ்பத்திரியில் பார்க்கப் போன போது விசாரணைப் பகுதியில் அறிமுகமாகி விசாரணை இல்லாமலே இதயத்தில் இடம் பிடித்து நின்ருள்.

எப்படியோ எதிர்காற்றில் பாய்மரக்கப்பல் விடுவதுபோல் என் கல்யாணமும் என் பெற்ருேர்களின் எதிர்ப்பையே ஆசீர்வாதமாகக் கொண்டு நடந்து முடிந்தது. அதன் எதிரொலி தனித்துவம் பெற்ற நாங்கள் தனிக்குடித்தனம் நடத்திஞேம்.

சுகமாகத்தானிருந்தது தனிக்குடித்தனம். ஒரு நிமிடம் கூடப்பிரியாத அவளது அருகாமையில் அணைப்பில் - ஸ்பரிசத்தில் நெகிழ்ந்துபோனேன் நான் வீட்டிலிருக்கும் நேரங்களில் எல்லாம் உடலால் அவள் என்னுடனிருந்தாள். வேலைக்குச் சென்ற நேரங்களிலெல்லாம் உள்ளத்தால் என்னுடனிருந்தாள்.

இப்படி நெருக்கமான எங்கள் தாம்பத்தியத்தின் பலனாய் எங்கள் குலக்கொடி ஒரு சின்னப்பயிராய் அவள் வயிற்றில் வளரத் துவங்கிற்று அவளுடைய தாய்மையில் அவள் அழகு மேலும் மெருகேறிற்று.

பிரசவத்திற்காக எட்டாவது மாதம் அவள் தந்தை வந்து அவளை அழைத்துச் சென்றார். அவளைப்பிரிய முடியாத காரணத்தால் நானும் அவளுடன் சென்றேன்.

அப்பொழுதுதான் எம் சந்தோஷத்துக்கிடையில் ஏதோ ஓர் தலைவேலையைக்காட்டத் தொடங்கியது ஒரு சுகானுபவமாய் என் குழந்தையைச் சுமந்து கொண்டிருந்த இராணி மஞ்சள் காமாலை எனும் நோயையும் சுமக்க ஆரம்பித்தாள்.

முதலில் இலகுவாக ஆரம்பித்த அரங்கேற்றம் உச்சக் கட்ட ஆட்டமாக சுய நினைவிழந்த நிலைக்காளாக்கியது. அள்ளிக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கோடினோம்.

மூன்றுமணி நேர முயற்சிக்குப்பின் தன்னுடைய கைகளை விரிந்து உதட்டைப பிதுக்கி என் இதயராணியின் இல்லராணியின் முடிவைச் சொன்னார் அந்த டாக்டர்.

அடிவயிறு குலுங்க கதறினேன் நான். ஆனால் அவள் மட்டும் எனனோடு வாழ்ந்த நாட்களின் சந்தோஷத்தை மட்டும் தன் நெஞ்சில் நிறுத்தி இன்னும் கூட அதே புன்னகையோடு வெறும் சடலமாய்க் கிடந்தாள்.

அதற்குப் பிறகு சூன்யமாகப் போய்விட்ட என் வாழ்க்கையில் வேறு துணைக்கு இடம் கொடுக்க விருப்பமில்லாமல் என் இராணியின் நினைவுடனேயே ஏகாங்கியாக வாழ முடிவு கட்டினேன்.

அங்கு திடீரென நிலவிய நிசப்தம் என்னை ராணியின் நினைவுகளிலிருந்து நிலைக்குக் கொண்டுவந்தது அவளுடைய அழுகை மட்டும் தீனமாய்க் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. அவளுடைய பரிதாபமான நிலைமை என்னை அவள் பால் இரங்க வைத்தது. ஒரு மனைவியின் அன்பை மதிக்கத் தெரியாத அவன்மீது ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டுவந்தது.

ஒரு தீர்க்கமான முடிவுடன் அவர்கள் போர்ஷனை அணுகினேன். அந்த போர்ஷனின் வாயில் கதவு லேசாய் ஒருக்களித்திருந்தது. மெல்லத் தட்டினேன், சற்றுநேர மௌனத்திற்குப் பிறகு பளிச்சென்று விளக்கெரிய கதவு திறந்துகொண்டது.

கலைந்த தலையும் கசங்கிய உடைகளுமாய் நின்றுகொண்டிருந்தாள் அவள். அவளுடைய விசும்பலின் மூலமாய் இது நாள்வரையில் கற்பனையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவளை இப்போதுதான் நேரில் பார்த்தேன். சாந்தமான அவளது முகம் சட்டென்று என் மனதில் பதிந்தது.

“நான்தான் பக்கத்துப் போர்ஷனில் இருக்கிறேன், எனக்கு லேசாக சுகமில்லை. குடிக்கக் கொஞ்சம் சுடுதண்ணீர் தரமுடியுமா?” மெதுவாய் பேச்சைத்துவக்கினேன்.

அழுது அழுது அவள்முகம் சற்று வீங்கினாற்போல் இருந்தது.

“இருக்கே, உள்ளே வாங்க தாறன்.”

மெல்ல அந்த அறைக்குள்ளே நுழைந்தேன். அது வரவேற்பு அறையாயிருந்தது. ஆனால் ஒரு சின்னப் புயல் அடித்து ஓய்ந்திருந்ததைப் போல சாமான்கள் அங்கும் இங்கும் சிதறிக்கிடந்தன.

“எங்கே உங்க கணவரைக் காணோம்!” நாசூக்காக விஷயத்துக்கு வந்தேன்.

“அவரா! அவர் அவசர

தமிழ் நாமம் கூறும்

இங்கிதத் தமிழினிலே இலைமறைகாய்போலே
பங்குறும் பண்பையெல்லாம் பாங்குற பாவிலிட்டு
தங்கிடத் தரணியாவும் செய்தனை கண்ணதாசா
எங்குநீ சென்றாலும் தமிழ்நாமம் கூறும் உன்னை!

ஏழிலே சுரங்களோடு எழிலிலே புலன்களைத
பாலிலே தேன் கலக்கும் பாகினை நிகர்த்துநின்று
காவிலே சதங்கை யாடி கானங்கள் ஒலித்துநிற்கும்
போல தண் போதை தந்து பித்தனைய ஆட்டிவைக்கும்

எழுத்தினைச் சொற்களாக்கி எழுச்சியை கவிகளூட்டும்
பழுதிலாப் போன்றதல்லோ பழகிய தமிழ் நூற்று
வளத்தினோடு நீராய்ப் பொங்கும் வைரப் பூங்கவிதவெள்ளம்
களத்திலே பாயவிட்டு கற்றவர் வியக்கச் செய்தாய்.

விண்ணவர் வியக்க வைக்கும் வீரியம் உன்கவிக்கு
மண்ணவர் காக்க வைக்கும் மரபுகள் உன்கவிக்கு
திண்ணிய காலனன்று திருடினன் அந்தோ ஐயோ,
கண்ணிலே நீரும் வந்து கவிதையை மறைக்குதைய்யா!

— சலா குமரிநாதன்.

மாக வெளியே போகிருர், இப்போ கொஞ்ச நேரத்தில் வந்திடுவார்." என்றவள் உள்ளே நுழைந்தாள்.

சிறிது நேரத்தில் ஆவி பறக்க ஒரு பாத்திரத்தில் சுடு தண்ணீரோடு வந்தாள்.

"மிக்க நன்றி. உங்களுக்கு அதிக சிரமம் கொடுத்திற்றன், மன்னிச்சிடுங்க." சம்பிரதாயத்துக்காக வார்த்தைகளை உதிர்த்தேன்.

"பரவாயில்ல, இதனுல் நானென்ன தேய்ந்தா போயிற்றேன்." இதமாக கூறினுள்.

மூன்று மாதமாக ஒரே வீட்டில் ஒரு பக்கமிருக்கும் நான், அன்று முதல் அவளுடன் நாளாந்தம் சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு பேசத் தொடங்கினேன் அதனுல் அவளைப்பற்றிய விவரங்களை ஒவ்வொன்ருய் அறிய ஆரம்பித்தேன். அவள் பெயர் கமலா என்பதையும் திருமணமாகி ஐந்து மாதங்களே ஆகியிருந்தன என்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன்.

அவள் கணவனுக்கு சீட்டாட்டப் பைத்தியம உண்டாம், வாங்கும் சம்பளமெல்லாவற்றையும் சீட்டாடித் தொலைப்பது மட்டுமல்லாமல், அவளது நகைகள், வங்கிப் பணம், உயர்ந்த பொருட்கள் என்று ஒவ்வொன்ருய் தொலைத்துக் கொண்டிருப்பதுடன், அவள் நகைகளை தர மறுக்கும் போது கிடைப்பது அடியும் உதையும் தானும்.

அவளுடைய அனுதரவான நிலையை நினைந்து என்னுள் ஈரம் கசிந்தது நான் என் இராணியையு உயிருக்கு உயிராய் நேசித்தேன், அவளது அன்பை ஆராதித்தேன், அவள் என்னுேடு கொண்டிருந்த அன்யோன்யமான தாம்பத்தியத்தை என் அவளையே பூஜித்தேன். ஆயினும் அவளோடு வாழ எனக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை.

ஆனுல் இங்கோ அவனுக்காக ஒரு அன்பு காத்திருக்கிறது. அவனை ஆராதிக்க துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது, அவனது பாதங்களை பூஜிக்க விழைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனுல் உணர்ச்சியற்ற ஒரு மிருகமோ அவள் அன்பை, அவள் ஆராதனையை, உதாசீனம் பண்ணுகிறது. காலால் எட்டி உதைக்கிறது.

கிளிக்கு காவலாய் பூனையை வைத்தாற்போன்ற, அந்த விசித்திரமான, பொருத்தமில்லாத அத்தம்பதிகளை எண்ணிக்கொண்டதும் எனக்குள்ளே ஓர் சிரிப்பு.

அன்றைக்கு அவளோடு பேச ஆரம்பித்ததும் அவள் சந்தோஷமாயிருக்கிருள் என்பதை தெரிந்து கொண்டேன். அவளுக்குத் தாலி கட்டிய அந்த மிருகம் வழக்கம்போலத் தன் சீட்டுக்கட்டுகளுடன் விளையாடப் போயிருந்தது போலும்.

கமலா அன்றைக்கு அவளே பண்ணிய ஏதோ இனிப்பு - பலகாரவகைகளையெல்லாம் எனக்குப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள். அன்றைக்கு அவளுக்குப் பிறந்தநாளாம்- அவளது புதுவிதமான உடையலங்காரம் அழகுக்கு அழகூட்டும் வண்ணமாயிருந்தது. இனம் புரியாத ஏதோ ஒன்று என் உள்ளே முட்டி முட்டி திரும்பிக்கொண்டிருந்தது!

என் நாடகத்தின் உச்சக் கட்டத்தில் திளைத்துக்கொண்டிருந்தேன் நான். வாயிலடியில் ஏதோ நிழலாடியது போலிருந்தது..............

சரேலென்று நான் அவளை அணைத்தேன். அவள் திணறினுள் - அவளின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் அழுந்த அணைத்துக் கொண்டிருந்தேன் நான்.

எங்கிருந்து தான் அவளுக்கு அவ்வளவு பலம் வந்ததோ தெரியவில்லை. என்னை என் பிடியிலிருந்து விலக்கி கீழே தள்ளினுள். கீழே விழுந்த நான் மீண்டும் அவளை நெருங்கினேன்.

"கமலா, உன்னை நான் உயிருக்குயிரா விரும்புகிறேன். உன்னை என்னுல் மறக்கவே முடியாது கமலா வா, நாம் எங்கேயாவது ஓடிடலாம். நான் உன்னை உன் புருஷன் மாதிரி அடிக்கமாட்டேன் என் உயிராகப் பாதுகாக்கிறேன் என்னோடு வந்திடு கமலா" என்று அவள் தலையைப் பிடித்து இழுத்தேன்.

பளார் என்று என் கன்னத்தில் அறைந்தாள் அவள்.

"பாவி உன்னை என் அண்ணைபோல நினைத்திருந்தேன். நீ இவ்வளவு கேவலமானவனென நினைக்கவே இல்லை. என்னிடம் நல்லவன்

கவிபாரதியின் ஆதர்ஷ புருஷர்கள்.

அலிப்பூர் வெடிகுண்டு வழக்கில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டு விசாரணை செய்யப்படும் வரை அரவிந்தர் வங்காளத்தின் எரிமலையாக விளங்கினர். அக்காலத்தில் திலகரும் அரவிந்தருமே இந்தியாவின், அரசியல் சிந்தனையாளராகவும் செயல் வீரராகவும் திகழ்ந்தனர். தீவிரவாதியாக இருந்த பாரதியார் இவ்விருவரையும் ஆதர்ஷ புருஷர்களாகக் கொண்டார்.

பாரதியார் ஒரு வேதாந்தி. இளம் வயதிலேயே அவர் வேதாந்தியாகிவிட்டார் வேதாந்தி என்ற வகையில் அரவிந்தரின் யோகமும் தெய்வீக வாழ்க்கைத் தத்துவமும் பாரதியாரைக் கவர்ந்தன.

— K. தேன்மொழி

போல நடித்து அவர் இல்லாத நேரமா பார்த்து உன் எளிய குணத்தை காட்டுகிறுயே— கையை விடுடா" என்று என் பிடியிலிருந்து உதறிக் கொண்டாள்.

"நான் அவளிடம் இன்னும் நெருங்கினேன், கிட்ட நெருங்காதே- வந்தாயென்ருல் நான் கொலைகாறியாய் மாறிடுவேன்"

கத்திஞள் அவள் — கண்கள் பெரிதாகி என்னை பயமுறுத்தின.

திடீரென யாரோ என் சட்டையைப்பிடித்து இழுத்தது போலிருந்தது அவள் கணவன் தான்.

"ராஸ்கல் பார்த்தா நல்லவன் மாதிரி இருந்தே- இவ்வளவு மோசமானவஞ நீ",

என் இருகன்னங்களிலும் மாறி மாறி அறைந்தான். வயிற்றில் குத்திஞன். கீழே தள்ளி மிதித்தான் அவ்வளவு அடிகளையும் வாங்கிக்கொண்டு வலி தாங்காமல் துடித்தேன் நான்.

துவண்டு கிடந்த என்னை வெளியில் இழுத்து வந்து விட்டதினுன் அவன். "இதோ பாரு இன்று ராத்திரிக்கிடையில் இருக்கும் ரூமை காலியாக்கிட வேணும் — காலையில் உன்னைப்பார்த்தேனென்ருல் உன் குடலை உருவிடுவேன் கவனம்"

என்று எச்சரித்து விட்டு கதவை அடித்துச்சாத்திக் கொண்டான் ...... விசும்பி விசும்பி அழும் அவளின் அழுகை பெரிதாய்க் கேட்டது - ஆதரவான அவனது சமாதானம் அதை விடப் பெரிதாய் எனக்குக் கேட்டது.

அடுத்த அறையில் நடக்கும் இரண்டு உள்ளங்களின் சங்கமத்தை என்னல் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

தள்ளாடியபடியே எழுந்து நின்று அந்த கதவை உறுத்துப் பார்த்தேன்.

"இனி அவன் சீட்டாடப் போவானே. மாட்டானே எனக்குத் தெரியாது. ஆனல் ஒன்றுமட்டும் நிச்சயமாய் எனக்குத் தெரிந்தது இனி அவன் அந்தப் புனிதமான பெண்மையை அடிக்க மாட்டான். திட்டமாட்டான். அவள் கண் கலங்க நடந்துகொள்ள மாட்டான்."

கமலாவிடம் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல என் மனம் ஆசைப்பட்டது.

"கமலா! இப்போ நான் நடித்ததெல்லாம் வெறும் நடிப்பு. உன்மேல் உன் கணவனுக்கு உண்மையான பிரியம் ஏற்படவேண்டும் என்றுதான் அப்படி நடித்தேன். நீ அவன் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பை அவன் புரிய வேண்டும் என்று தான் இந்த நாடகம் ஆடினேன். ஆனல் நான் உன்னை மனதால்கூட தப்பாக எண்ணவில்லையம்மா" என்று அவளிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும் போலிருந்தது.

எப்படியோ என் நாடகம் வெற்றிகரமாய் பலித்து விட்டதை எண்ணி சந்தோசப்பட்டேன். என்னிலிருந்து நிம்மதியான பெருமூச்சொன்று மெதுவாய் வெளியே வந்தது. கடைவாயில் வழிந்த இரத்தத்தை நாவால் லேசாக நக்கிக் கொண்டேன்.

உப்புக்கரிக்க வேண்டிய இரத்தம் இனித்தது.

(யாவும் கற்பனையே)

மறையமுது — (திங்களும் பாம்பு)

'எறிகே·லிஸ்'

வள்ளுவர் காலத்தலைவனும் தலைவியும் சந்தித்தனர். அழகால் கவரப்பட்டனர். குறிப்புணர்ந்தனர். புணர்ந்தனர். காதலை மகிழ்ந்தனர். அழகை வியந்தனர். காதலை வியந்தனர். நாணம் துறந்தனர். அலர் பேசக்கேட்டனர். தலைவன் சொன்னன்:- "ஊரில் அலர் எழுந்ததால் என் உயிர் உடலில் திற்கிறது. நல்ல காலம் பலர் இதை அறியவில்லை. மலர்க்கண்ணுள் அருமையை அறியாமல் இவ்வூர் அலர் உதவுகின்றது. ஊர் அலர் எமக்குக் கேளாதா? அலர்களைப் பெறுதிருந்தாலும் பெற்றதுபோல உன்ளது. என்காமம் ஊர் அலரினல் மலர்கின்றது. இன்றேல் தன்தன்மை இழந்து சுருங்கிவிடும். களிக்கும் போதில் கள் உண்டது இன்பம் தருவது போல் காமம் அலராகும் போது இனிதாக இருக்கின்றது" தலைவிசொன்னள்:- "காதலரை ஒரு நாள் தான் கண்டேன். அலரோ திங்களைப் பாம்பு கொண்டது போல் எங்கும் பரவி விட்டதே! இக்காமப்பயிர் ஊர் அலர் எருவாக அன்னை சொல் நீராக வளருகின்றது. ஊர் அலரினல் காமத்தை அணைக்க முயல்வது நெய்யால் நெருப்பை அவிக்க முயல்வது போல் உள்ளது. அதுசரிதே என்ற தலைவரே நீங்கியபிற்கு அலருக்கு நாம் நாணலாமா? யாம் விரும்பிய அலரை இவ்வூர் எடுத்ததால் இனி காதலரும் யாம் விரும்பியதை ஒப்புக் கொள்வார்." இன்பத்துப்பாலில் களவியலில் அலரறிவுறுத்தலில் வள்ளுவரின் சொல்லோவியத்தில் ஓர் ஓவியம் இதோ- "தாம்வேண்டினல்குவர் காதலர் யாமவேண்டுங்கௌவை யெடுக்குமிவ்வூர்." — (1150)

‘பொங்கற் தேம்பாக்கள்’

நன்றித்திரு நாள் !

செங்கதிரின் நன்றித் திருநாள்! உழவனது
பொங்கல்! இதுவே பொருளாகும் ! - இங்கின்று
ஏதோ பொருளெல்லாம் எவரெவரோ
சொல்லுகிறார் !
காதோ கடிக்கிறது காண் !

கல்லும் புதுச்செங்கல் ! கலமும் புதியகலம் !
நெல்லும் விளைந்த புதுச்செந்நெல் ! —
மெல்லுகிற
பல்லும் புதுப்பல்லு ! பழமும் புதியபழம் !
சொல்லும் புதிய தமிழ்ச்சொல் !

நெஞ்சமெலாம் பொங்க, நிலத்தில் தலையெடுத்த
பஞ்சமெல்லாம் தீரப, பசி தொலைய —
மஞ்சமெலாம்
பேரின்பம் பொங்கப், பிறக்கும் புதுவாழ்வை
ஆரிங்கே வாழ்த்த வல்லார் ?

‘தாமரைத் தீவான்’

இன்பப் பொங்கல்

புதுப்பாலை புத்தரிசி தனிலே பொங்கல் !
பொங்கலிலே புதுமெருகு ஊட்டும் பொங்கல்!
மதுவூற்றும் மங்கை முகம் மகிழும் பொங்கல் !
மண்மீது தையினிலே பொங்கும் பொங்கல் !

பட்டாசு வெடியுடனே பலரும் கூடிப்
பச்சரிசி, சர்க்கரை, பால் சுவையும்சேர,
பட்டாடை, புத்தாடை பவனி நல்கப்
பார்மீது வந்ததுவே, இன்பப் பொங்கல் !

—செல்வி அ. கௌரி

‘தை’ மகளே ! வருக !

காலமகள் மடியினிலே கரைபுரண்டோடும்
தை மகளே ! தலை நிமிர்ந்து நீ வருக !
காலம் போற்றிடும் நாயகியே நாம் மகிழ்ந்து
நல்வரவுக்கூறுகின்றோம் நீ வருக !

—செல்வி கங்கா - மங்கை

சக்தி தரும் பொங்கல் !

செங்கரும்புச் சாற்றில் ! தோய்ந்து
செந்நெல்லரிசி பொங்கும் !
பொங்கும் உழவன் புனித நெஞ்சம் !
பொன்னைப் போலே இலங்கும் !

பாலும் ! தேனும், பாகும் பொங்க !
பாவை “தை” யல் வந்தாள் !
நாளும் வாட்டும் அடிமைத்தளையை !
நொறுக்கச் சக்தி தந்தாள் !

“நிலா தமிழின்தாசன்”

இனிய நாள்

பொங்கல் திரு நாளடா
பண்ணைப் பெரு நாளடா !
எங்கள் நிலை என்னடா !
எண்ணி உணர்வெய்தடா !

இன்பப் பொங்கல் இன்றெடா !
இனிய நாளும் இன்றெடா!
ஒரு சபதஞ் செய்யடா !
ஒற்றுமையுடன் செல்லடா !

—கண்ணன்—
தென்மட்டுவில்.

பொங்கலே வந்திடுவாய்

அடிமை விலங்கொடிக்க
அமிழ்தான தமிழ் காக்க
மிடிமை அகன்று போக
மீண்டும் நாம் அரசாள
உழவர் மனம் மகிழ
ஒண்தமிழர் உளம் மகிழ
பொங்கலே வந்திடுவாய்
போற்றி வணங்குகிறேன்.

—கெ. தர்மகுலராசா

காவியமானவள்

குறுங்காவியம்

அனலை - ஆறு - இராசேந்திரம்

கல்யாணம் சாவீடு கோவில் மற்றும்
கடை சந்தை 'சந்தி தெரு இடங்கள்தோறும்
எல்லோர்க்கும் ,கதையிதுவே; எட்டா வானில்
எழிலாரும் சிறகடிக்கும் புட்கள்கூட
சொல்லும் அவர் கதை தன்னை; சிறுவர் கூட்டம்
சூசகமாய்த் தம்மிடையே கதைத்தல் உண்டு
பொல்லாங்கு பரப்புதற்குச் செலவா வேண்டும்!
போகின்ற உலகத்தின் கோலம் அன்றோ?

'இவையறிந்து புனிதாவை அதிபர் ஓர்நாள்
தம்மறைக்கு அழைத்திட்டார் அன்பிஞேடு
அவதானம், நின்னுளத்தை தத் தட்டாய் என்றல்
நினைத்திடவே முடியவில்லை; இனிமேல் நீயோ
தவருக நடக்கற்க; தையலர்க்குத்
தம்நிறைவே காவலெனத் தெரியுந்தானே
தவம் செய்து பெற்றாலும் கிட்டாப் பெண்மை
தவறிட்டாற் காலமெலாம் துயரே" என்றார்

(வேறு)

மூண்டிடும் நெருப்பிஞேடு
முறைத்துமே பாத்துவிட்டு
"வேணடுமேற் போயேகேளெ"ன்
றெடுத்ததும் மாது சொன்ஞள்.

நாளெலாம் அவளின் நீல
நல்விழி அழுகின்ஞேடு
வாளென மின்னும் மேனி
வனப்புடன் பண்பையெல்லாம்
ஆழவே நினைந்து இன்பம்
அருந்திடும் அவனின் போக்கை
காளையர் எம்மஞேரே
புரிந்திட முடியவில்லை.

அற்புதம் பொலியும் இந்த
அவனியைச் சுற்றும் எண்ணக்
கற்பனை வளரக் கூட்டிற்
கருகிடும் கிளிப்புள் போன்று
பற்பல நாட்களாகப்
பார்த்திடா[illegible]விட்டு

வானத்துப் பரிதி வானே
    விட்டுமே இறங்கினற் போல்
தேன்நிகர் புனிதப் பேரான்
    தேர்வது நெருங்கி வந்தும்
ஏன்பள்ளி வருதல இல்லை
    என் அவள் நிலையோ என்றே
மீலெனத் திரை துடித்தோம்
    மீண்டிடப் பதில்தான் ஏது?

நீரிலாப் பாலை தன்னில்
    நின்றிடும் மான்கள் போல
நாரியைக் காணு நண்பர்
    நாட்களைக் கடத்தலானுர்
ஆரிடம் எமது துக்கம்
    அறைவது என்று உள்ளே
கூரிய அம்பு பாய்ந்து
    குத்திடும் உணர்வு உற்றேம்

சேதியோ சொட்டும் எங்கள்
    செவியிடை வீழவில்லை
மாதவன மங்கை பற்றி
    மனத்திடைக் கொள்ளவில்லை
பாதியிற் கதை முடித்துப்
    பறந்திட்ட புள்ளை எண்ணி
வேதனைப் பட்ட தல்லால்
    வேறு யாம் செய்தலென்ன?

"நீண்ட நாட் புனிதா வீட்டில்
    நின்றிடாள்; தேர்விற்கூட
காண்டிடவில்லை; இங்குக்
    காரணம் யாது?" என்ன

பெற்றனள் சுதந்திரத்தைத்
    தேர்வது முடிநதபோது.

சுதந்திரம் பெற்ற புள்ளாய்ச்
    சுகக் கவி புனைந்த நேரம்
மிதந்துமே வந்த சேதி
    மின்னெத் தாக்கிற்றெம்மை
யதந்தியோ என நினைத்து
    வடிவுற ஆய்ந்தபோது
மிதந்ததோ உண்மையென்று
    மேலுமே துலங்கிற் றங்கு.

"தாய்மைப் பேறுற்றுவிட்டாள்
    தையலாள் புனிதா" என்றே
நாயெனும் குணம் படைத்தோர்
    நடுத்தெரு சந்தை சந்தி
கோயிலில்.........வீடுதோறும்
    கூடியே கதைக்கலானுர்
தூயவள் நிலைமை பார்த்துத்
    துடித்தவர் எவருமில்லை.

வளர்ந்திடும் சிசுவின் தந்தை
    மாதவன் என்ற சேதி
கிளர்ந்துடன் சென்றதாலே
    கீழ்க்கதை பெருகவில்லை
பழமது வெளிக் கிடந்தாற்
    பட்சிகள் விடுமோ என்றே
பழமொழி சொல்லி அந்தப்
    பாவையிற் தவறு கண்டார்.

(வளரும்)

கவிச்சரங்கள்

மௌனம்

— சாரதா சண்முகநாதன் —

மெல்லென வீசும்
தென்றல் மெதுவாய்
உரசிச் செல்லும்......
ாலைப் பறவைகளின்
ஆ வாரம்—
னதை லேசாய்
நெருடிப் பார்க்கும்.
கதிரவன்—
மறைந்தது கூட
ைந்த பின்பே
ின் விளக்கால்
ண ப்படும்.
அன்பே—
இம் மோனநிலை
என் என்பது
உனக்குத் தெரியாதா?
மெதுவாய்—
உன் அதரங்களை
அை த்து—
்லை வைதால்
குறைந்தா போய்விடும்?...

பாரதி நூற்றாண்டு விழா......!

தீர்க்கதரிசி!

— வேலோன். —

ஈழத்
தமிழ ரிடரகற்ற
பாரத
திராவிடர்
போர் தொடரும்
இந் —
நன்னாளை
எண்ணியா
மாகவி
நீ —
"சிங்களத்
தீவினிற்கோர்
பாலமமைப்போம்!"
என
சிங்கக் குரலில்
அன்றுரைத்தாய்?

நாமீழத் தமிழர்கள்

— ச. புஷ்பகுமார் —

ஏ. எல் புள்ளிகள்
இம்முறை வந்தன
எங்கள் உயர்தாம்
எங்கட்கு தெரிந்தது
நாலு நூற்றினை
நாம் நெருங்கியிருந்தும்
நாம் அலையப்போவது
விரக்திப் பாதையில்
ஏனெனில்
நாமீழத் தமிழர்கள்!

காதல்

— செல்வி. க. தேன்மொழி —

மனிதனின்—
இதய வனங்களில்
வர்க்கம் — மாறுமல்
மலர்ந்து கருகும்
காய்விடும்
சோகபுஷ்பம்

இவர்களும் மனிதர்கள்

— வெ. அருந்தவநாதன் —

சாதிகளாயிரம் சொல்வார்- அதில்
தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார் - இதில்
தாங்களே மேலென்று கூறி- ஓர்
தாழ்மை சமூகம் வளர்ப் பார்
ஏற்றவிறக்கங்கள் அற்றால்- புவி
ஏற்றமே பெற்றிடும் கண்டீ
வேற்றுமை வேண்டாமோர் நம்முள் - இனக்
கூற்றுவர்கள் பகை வெல் வோம்!

மீண்டும் தாலாட்டுவோம்

— கே. ராஜ் ஸ்ரீ உலகநாதன். —

வாக்காள(க்) குழந்தைகளே!
அரசியல் அப்பாக்களான
நாங்கள்—
ஆட்சிக் கட்டிலில்—
ஏறுவதற்க க — உங்களை
வாக்குறுதித் தொட்டிலில்
இட்டுத் தாலாட்டுகிறோம்.
இந்தத் தொட்டிலும் —
தாலாட்டும்
நாங்கள்
ஆட்சிக் கட்டிலில் ஏறியதுமே
மறந்து போகிறது—
என்ன செய்ய?
எர்மை மன்னியுங்கள்.
ஒரு வேளை அடுத்த—
தேர்தல் 'கோடை'யில்
நாங்கள் மீண்டும்
உங்களைத் தாலாட்ட
வருவோம்

கண்ணீர் அருவி

—"பரந்தன் கலைப்புஷ்பா"—

பஞ்சணையில் முகம் புதை ப்
படுத்திருக்க.........
நெஞ்சணையில் விழு
கல்லெறிகள்.........
மனதைக் கலைத்து விட்..
உள்ளக் கடலலைகள்
கொதித்து எழுந்து
அலை மோதிட.........
கண்கள் நீரை
அருவி யாக்குகின்றன.

''மதயானையை வென்ற மாதரசி''

— குமுழ மருகன் —

தற்போது முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள குமுழமுனையை அப்போது சின்னவன்னியன் ஆட்சிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறான்.

முப்போதும் முழுமுதலைவணங்கும் பெற்றியன். தப்பேதும் வாராமல் நட்பேதும் பிசகாமல் முற்போதும் பிற்போதும் தம் முன்னோரின் புகழுக்கு இழுக்கேற்படாவண்ணம் கற்பிதமாய், கண்ணியமாய் ஆட்சிபுரிந்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே ஒருநாள்.

அரச சபையைக் கூட்டினன். மந்திரி பிரதானிகளும் மற்றுமுள்ளோரும், ராஜதந்திரிகளும் அறங்கூறும் அவையோரும் அமர்ந்திருக்க சிங்கேறுபோலச் சிம்மாசனத்திலே அவனிருந்த காட்சி, வானத்தே கண்சிமிட்டும் தாரகைகளின் நடுவே தண்ணளிவீசும் வெண்மதிபோன்றிருந்தது.

கானம் இசைத்தது. கரும் மயில் போன்றோர் ஆடினர். கால் சலங்கை கலீர் கலீரெனக் கன்னியரின் கடைக்கண்வீச்சு மன்னவனின் மனதை ஊடுருவியது.

திடீரென ஓர் செய்திகேட்டுத் திகைத்தான். வீரம்மலிந்த; விவேகம் நிறைந்த காரமுள்ள வன்னிமண்ணிலா இது என்று பெருமூச்சுவிட்டான். ஆம் பயங்கரமான மதங்கொண்ட பெரிய கொம்பன் யானையொன்று நாட்டை அழித்து வருகிறதாம். யானைபிடிகாரராகிய பணிக்கர்களே பயந்துபோய் விட்டனராம். இனிஎன்ன செய்வது? - அவனும் இளவல்தான் ஒருகணம் சிந்தித்தான். ஏன்தான் அதை மடக்கலாகாதா? தற்சமயம் ஏதாவது ஆபத்து நேரிட்டால் தருணம் பார்த்திருக்கும் எதிரிகளின் கையில் நாடு சிக்கிவிடும்.

யானை பிடிகாரர்களை — பணிக்கர்களை அழைப்பித்தான். பணிக்கார் எல்லோரும் பயந்தபடியே வந்து நின்றனர். கொவ்வைப் பழம் போல் சிவந்த கண்ணும், உதடுகளின் அதிவேக அசைவுகளும் மன்னனின் மனநிலையை அவர்களுக்கு உணர்த்தியது.

''ஒருகிழமைக்குள் யானையைப் பிடிக்காது விட்டால் உங்கள் எல்லோருடைய தலைகளும் உருளும்'' நறுக்குத் தெறித்தாற்போல் பேசி முடித்தான் மன்னன். மறுப்புத்தெரிவிக்கவோ மன்றுடவோ முடியாத மனோநிலையில் பணிக்கர் எல்லேர்ரும் விடைபெற்றேகினர்.

பணிக்கர் எல்லோருக்கும் தலைவன் வேலப்பணிக்கன் அவன் மகா கெட்டிக்காரன். அவனது தலைமையில் பணிக்கர் எல்லோரும் கூட்டங்கூடி யோசித்தனர் யானையை எப்படிப் பிடிப்பது? யார் பிடிப்பது? எல்லோரும் சேர்ந்து பிடிப்பதா? என்றவாறெல்லாம் பல்வேறு கோணங்களில் அலசி ஆராய்ந்தனர்.

ஒருவன் கூறினன் யாராலும் இயலாது. வேலப்பணிக்கன்தான் பிடிப்பான் என்று. ''இல்லையில்லை வேலப்பணிக்கன் பிடிக்கமாட்டான் அவன்ரை பெண்சாதிதான் பிடிப்பாள்'' இது செல்லப்பணிக்கனின் குத்தலான வசனம். எல்லோரும் ஏககாலத்தில் இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார்கள் வேலப்பணிக்கனோ அக்கிரத்தை வெளியே காட்டவில்லை. மௌனச் சிரிப்பொன்றை உதட்டிலே நெளியவிட்டான். தொடர்ந்தும் கூட்டத்தை நடத்துவதில் பிரயோசனமில்லையென்று கண்ட பணிக்கர்கள் கலைந்து அவரவர் வீடுகளுக்கேகினர்.

குமுழமுனைக் கிராமத்துக்கு அயலிலுள்ள செம்மலை என்னும் இடத்தில்தான் பணிக்கர் குலம் வாழ்ந்தது அன்று இருண்ட நேரத்தில் வறண்ட முகத்தோடு வீடு சென்ற வேலப்பணிக்கன் எவ்வித பேச்சுமின்றிப் படுத்துவிட்டான். அவனது தேகமெங்கணும் தன்மான உணர்வு கொதித்தது. பலர் முன்னிலையில் செல்லப்பணிக்கனால் தனக்கேற்பட்ட அவமானத்தை நினைக்க நினைக்க ஊண் உறக்கமின்றித் துவிர்த்துக் கொண்டிருந்தான். செல்லப்பணிக்கனின் தலையைக் கொய்தால்தான் தனக்கு நிம்மதியென ஒரு கணம் சிந்தித்தான். ஆனால் பின்விளைவுகள் பாரதூரமாகிவிடலாம். ஏற்கனவே வேலப்பணிக்கனின் மனைவி அரியாத்தை விடயத்தில் மனஸ்தாபம் இருக்கும் பொழுது இப்படி ஏதாவது நடந்துவிட்டால்

முகமும் முழியும் வைத்துச் சமூகம் கதை வளர்த்துவிடும் என எண்ணித் தயங்கினுன்.

செல்லப்பணிக்கனின் தாய்மாமன் மகள் தான் அரியாத்தை நல்ல அழகி. கெட்டிக்காரி. இருவரும் பால்யப் பருவத்தில் ஒன்ருகவே பழகி வளர்ந்தவர்கள். இதனுல் இவர்கள் இருவருக்கும் இடையே ஒருவிதமான பாச உணர்வு வள்ர்ந்து விட்டிருந்தது. இருப்பினும் அதனைக் காதல் உணர்வாக்கிக் கலியாணக் கோலத்தில் காண நினைத்த செல்லப்பணிக் கனின் நினைவு வீணுகிவிட்டது. இதனுல் அரி யர்த்தையைப் பழிவாங்குந்தருணத்தை அவன் எதிர்பார்த்திருந்தான். இதனுல்தான் மேற் படி சம்பவம் நடந்தது.

கணவனின் மனநிலையில் ஏதோ தாக்கம் இருப்பதை உணர்ந்த அரியாத்தை "ம்........ என்றுமில்லாதவாறு இன்று ஏன் இப்படி வாடிவதங்கி இருக்கிறீர்கள். மாமன்னர் போற்றிய தாங்களா இப்படி மனங்கலங்கு வது? தங்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கும் விடயம் என்ன அப்படி ந ந்தது? சொல்லுங்கள்"

"நான் எப்படிச்சொல்லுவேன். நாலு பேர் முன்னிலையில் என்னுடைய மானத்தை வாங்கிவிட்டான். என்னை இழுக்காகப் பேசி யிருந்தால் தாழுயிருப்பேன். கண்ணே மணியே கற்பின்கொழுந்தே என்று கன்னித் தமிழால் அழைக்கும் உன்னையுமல்லவா இழுத் துப் பேசினுன் அந்த மரியாதையற்றவன்"

"யாரைச் சொல்கிறீர்கள் அத்தான்" அரியார்த்தை அவசரப்பட்டாள். அவளது செவ்விதழும், கண்ணிமைகளும் பறவைகளின் இறக்கைகளைப்போலப் படபடத்தன.

"வேறுயாராக இருக்கும் செல்லப்பணிக் கன்தான்" என்று சொன்ன வேலப்பணிக்க னின் குரலில் கோபந்தொனித்தது. பல்லைச் செருமிக்கொண்டான். சற்று நேரத்தில் உணர்வு தணிந்தது. உரத்த பெருமூச் சொன் றினை உதிர்த்தான்.

"எனக்குத்தெரியும் என்றைக்கோ ஒரு நாள் அவன் வஞ்சம் தீர்ப்பானென்று அத்தான் அப்போது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள். தங்க ளுடைய பொறுமையைச் சோதிக்கும்படியும் என்னைத் தூற்றியும் அவன் அப்பிடி என்ன தான் சொன்ஞன் அதையாவது சொல்லுங் களேன்." அரியாத்தையின் குரலில் கெஞ்சுதல் வெளிப்பட்டது.

"கொம்பன் யானையை என்னுல்தான் பிடிக்க முடியுமென்று பெரிய பணிக்கர் சொன்னுர். அப்போது இவன் "இல்லையில்லை வேலப்பணிக்கன் பிடிக்கமாட்டான் அவன்ரை பெண்சாதிதான் பிடிப்பான்" என்று கிண்டல் செய்தான்."

"அப்போது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் அத்தான" அரியாத்தை மீண்டும் கேட்டாள்"

"பொறுத்துக் கொண்டேன். காலம் வரும் போது கவனிக்கலாம் ஆனுல் .. ..."

"என்ன அத்தான் ஆனுல் .... ? யானையை நானே பிடிக்கிறேன். அத்தான் எனது மாசு மறுவற்ற கற்பின் தூய்மையாலும் கற்புத் தெய்வம் கண்ணகித் தாயார் பத்தாம்பளை யிலே (வற்ருப்பளை) காட்சி கொடுத்தார். அவரின் கருணைத்திறனுலும் யானையைக் கட்டி வருகிறேன் அத்தான்."

வேலைப்பணிக்கனுக்குச் சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. கைதேர்ந்த பணிக்கர்களே பின் வாங்கும் பொழுது இந்தக்காரிகை எப்படிக் கட்ட முடியும்? அத்துடன் வீரப்பதக்கமும் பாராட்டும் பெற்று யானைபிடிகாரர்களின் தலைவனுக விளங்கும் தன்னல் முடியாத விடை யத்தை தனது மனைவிசெய்து காட்டினுல் ஆண்குலத்திற்கே அவமானம். செல்லப்பணிக் கனின் சொல்லும் பலித்து விட்டது போல் இருக்கும் என்று எண்ணி முற்ருக மறுத்தான்.

"அத்தான் யானையை நான் பிடித்தால் தான் உங்கள் வீரம் உயரும் காரணம் அந்த யானையை ஆனுனப்பட்ட பணிக்சர்கள் பிடிக்க வேண்டாம் ஒரு சாதாரணமான பெண்ணே போதும் என்று காட்டிவிடலாம்.

மேலும் செல்லப்பணிக்கன் என்னைத் தானே இகழ்ந்திருக்கிறுன். என்னை இகழ்ந்த அவனது வாயாலேயே புகழவும் வைக்கிறேன். எனக்கு விடை கொடுங்கள் என்று அரியாத்தை எடுத்துரைத்தாள். வேலப்பணிக்கனின் மன நிலை சற்றுத்தெளிந்தது சம்மதித்தான்.

(தொடரும்)

மகனுக்காக மணம் புரியும் தந்தை

நைஜீரியாவில் பெற்ருேரே தம் மகனுக்கு திருமண நிச்சயதார்த்தம் செய்கிருர்கள். மணமகன் வெளியூரில் இருந்து திருமணத்துக்கு வர முடியாமல் போனுல் தந்தையே பெண்ணைக் கல் யாணம் செய்து ஏற்றுக் கொள்கிருர் பின் மகன் வந்து பெண்ணை மனைவியாக அழைத்துச் செல்வார்.

'கண்ணதாசரே வாரீர்'

— வாஞ்சியூர் நாதன் —

காவியம் ஊறும் உள்ளக்
கருத்தெலாங் குழைத்து மெள்ளப்
பாவியம் பழகும் இந்தப்
பாரினிற் பழகும் பண்பும்
ஓவியம் போலவே ஓங்கி
ஒளிவிடும் விழியும தேவ
சோரியும் சேர்ந்த கண்ண
தாசரே! ஐய! வாரீர்

காதலின் தெளிவு தோன்ற
கடவுளர் உருவம் தோன்ற
சாதலின் உண்மை தோன்ற
சமத்துவ ஒளியும் தோன்ற
செந்தமிழ் மனங்கொண்டென்றும்
பெருமை சேர் கவிகள் யாத்த
மதலை அருள்சேர் கண்ண
தாசரே! ஐய! வாரீர்!

அருந்தமிழ்ப் புலவராகி
அரசவைக் கவிஞராகி
இருந்தவெம் இணையில் ஈழத்
தமிழரின் இன்னலைக் கண்டு
எரிந்தெழும் இதயம் கொண்டு
சொரிந்தநற் சொல்லின் ஊற்றே
பிரிந்தெமைச் சென்றீரெம்மை
பேசுவோர் பித்தராய்யா

'பாத்திர மேற்றோரும் பாரில்
பலவிதம நடித்துவிட்டோம்
சாத்திரமடுத்த காட்சி
காலந்தான் திரை திறக்க நான்
மாத்திரம் மாறுவேடம்
மறுகணந் தோன்ற வேண்டும்
சாத்திரம் வருவேன்' என்ற
கண்ணதாசரே! கடுகிவாரீர்!

ஸ்ரீகலா கந்தசாமி

முதலாவது பிறந்தநாள் வாழ்த்து

38/47, ரட்ணம் றோட், கொச்சிக்கடை, கொழும்பு-13 இல்லத்தில் 16-1-1982ல் செல்வி ஸ்ரீகலா கந்தசாமி தனது முதலாவது பிறந்த தின விழாவை உற்றார் உறவினருடன் சந்தோஷமாகக் கொண்டாடுகிறார். இன்று போல் என்றும் வாழ அனைவரது வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகட்டும்.

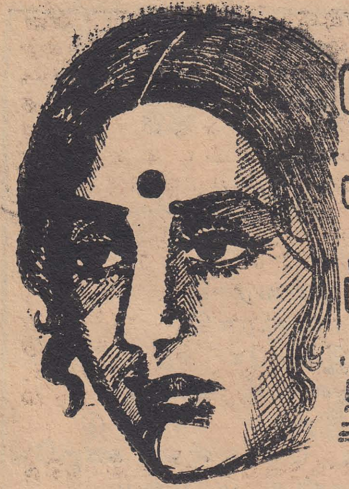

ஒரு சுமங்கலியின் கடைசி ஊர்வலம்

தாமரைச்செல்வி

விருந்தையில் இருந்த வாங்கில் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்திருக்கிருள் பார்வதி. சகலமும் அடங்கிப போய் இருபத்திநாலு மணித்தியாலமாகி விட்டிருந்தது. பிள்ளைகள் ஆறும் அம்மா அம்மா என்று கதறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

விருந்தையின் விளிம்புத் திண்ணையில் அமர்ந்து தூணில் முகத்தைப் பதித்து மனநோடு ஊமை அழுகையாய் சிதறிக் கொண்டிருந்தான் கதிரவேலு. அந்த நிமிஷம் உலகத்திலுள்ள அத்தனை பிடிப்புக்களும் விட்டுப்போய் தான் மட்டும் தனிமையாயிருப்பது போன்ற தவிப்பில் கண்கள் ஊடைப்பெடுத்தது.

இருபது வருஷங்களுக்கு மேல் அவனுடன் வாழ்ந்தவள் பட்ட கஷ்டங்களில் பங்கெடுத்துக்கொண்டவள் . . .

... .ஐயோ! என்ரை சிதேவி....என்ரை ராசாத்தி... இனி நான் என்னனை செய்வன் ...

மனம் புலம்ப கன்னங்களில் நீர் வழிந்தது. தூணிலிருந்து முகத்தை விலக்கி வெள்ளைச் சேலையால் மூடியிருந்த பார்வதியைப் பார்த்தான். அவள் மீது விழுந்து கதறும் பிள்ளைகளைப் பார்த்தான். வாசித்றியில் படிக்கும் மூத்தவன் அவளின் முகத்தை தடவி அழுவதைப் பார்க்க இவனுக்கு பொங்கிக்கொண்டு வந்தது.

வட்டமாய் அமர்ந்திருந்த ஊர்ப்பெண்களின் ஒப்பாரிக் குரல் ஒரே சுருதியில் எழ பறை மேளத்தின் அதிர்வு அவன் நெஞ்சை வந்து தாக்கியது. மெதுவாய் நகர்ந்து பார்வதியின் அருகே போனுன். தோள் துண்டால் வாயை மூடி மௌனமாய் குனிந்து பார்த்தான். அவளது ஒடுங்கிய . மெல்லிய... . விகாரமாகிப் போன முகத்தை ஆற்றாமையோடு நோக்கினன்.

[illegible] வாழ்ந்தவள் .... அவனைக் கல்யாணம் செய்த பின் எவ்வளவோ கஷ்டங்களையும் ஏழ்மையையும் அனுபவித்து விட்டாள். சின்ன முனகல் கூட இல்லாமல் வறுமையிலும் ஒரு நிம்மதியைக் கண்டவள். இவளின் அருமை இனி மேல்தான் அதிகமாய்த் தெரியப் போகிறது ... .இந்தப் பிள்ளைகளை எப்படி வளர்த்து ஆளாக்கப் போகிறேன் என்ற திகைப்பில் மனம் வெம்பியது.

சீமாட்டி சுமங்கலியாய் போய்ச் சேர்ந்திட்டாள்.

கதிரவேலுவுக்கு பார்க்கப் பார்க்க தாங்கவில்லை. மறுபடியும் வந்து விருந்தையின் மூலையில் அமர்ந்து கொண்டான்.

வழக்கமான மரணவீடுகளிலும விட ஒரு விஷயத்தில் இது கொஞ்சம் மாறுபட்டிருந்தது. துயரம் கேட்க வருகின்றவர்கள் உயிரை விட்டவள் ஏன் செத்தாள் எதுக்குச் செத்தாள் என்று பல்வேறு விஷயங்களிலிருந்து சேலை, சினிமா என்பது வரை பேசிக்கொள்ளும் வம்புப்பேச்சுக்கள் இங்கே எழுவே இல்லை. வந்திருந்த ஒவ்வொருவரும் உண்மையாகவே மனம் நொந்து கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தாய்மை சிசு வளர்ப்பு

திருச்சியிலுள்ள சிசு ஏசு ஆஸ்பத்திரியில் (Child Jesus Hospital) மகப் பேறுக்காக வரும் பெண்கள், ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள வரை பகல் 12 மணி முதல் 1 மணி வரை ஒரு ஹோலில் கூட வேண்டும், எதற்காக? தொழுகைக்காகவா? இல்லை. குழந்தை வளர்ப்புப் பற்றிய உரை நிகழ்த்துவதைக் கேட்க. ஆம் குழந்தை பிறந்ததோடு தங்கள் கடமை முடிந்து விட்டது. என்று நினைக்காமல். அதற்குப் பின் குழந்தையை எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்பது பற்றி வகுப்பு ஒன்று நடத்துகிருர்கள். இது அனைத்து தாய்மாருக்கும் பெரிதும் உதவியாக இருக்கிறது.

நவிண்டிலூர் ந. புவி.

மேல்துண்டால் நனைந்த கண்களை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டான் கதிரவேலு. முற்றத்தில் நிறைந்திருந்த ஆட்களிடையேயிருந்து வேகமாய் அவனிடம் வந்தார் முருகேசு மாஸ்டர். வயதின் மூப்பு, தலையில் வெண்மயிர்களாயும் முகக் கோடுகளாயும் அடையாளம் காட்டின. ஒருவகையில் தூரத்து சொந்தக்காரர். இந்த நேரத்தில் இவன் இடிந்து போயிருக்கிற போது அவர் தான் முன் நின்று அலுவல்களைப் பார்க்கிறார்.

"இஞ்சை வா கதிரவேலு ஒரு விஷயம்." வந்தவர் அவசரமாய் கூப்பிட்டார். எழுந்து வீட்டின் சுவருக்கு அந்தப் பக்கம் அவருடன் நடந்தான் கதிரவேலு. "என்ன மாஸ்டர்?

"இனி அழுது என்னடாப்பா செய்கிறது அவள் பார்வதிககு நல்ல சாதான் கிடைச்சுக்கிடக்குது. இப்பிடி பூவோடையும பொட்டோடையும் தாலியோடும் போறதுக்கு எல்லாருக்கும் கிடைச்சுக்கிடக்கே ....."

"எண்டாலும் மாஸ்டர்... அவள் போன பிறகு நான் என்னெண்டு இதுகளை வளர்த்தெடுக்கப் போறனே."

மாஸ்டர் கதிரவேலுவின் தோளில் கையை ஆதரவாய் வைத்து அழுத்தினார்.

"இப்ப முக்கியமாய் ஒரு விஷயம் பார்வதிக்கு சுமங்கலிச்சாவு கிடைத்திருக்குது. குளிப்பாட்டி கூறைச்சேலையும் கட்டி தாலிக்கொடியும் போட்டுத் தான் பெட்டியில தூக்கி வைக்கவேணும்."

கதிரவேலுவின் இதயம் ஒரு தடவை இயக்கத்தை மறந்து நின்றது. தொண்டைக் குழிக்குள் பந்தாய் துயரம் வந்து அடைத்தது.

"என்ன பேசாமல் நிற்கிறாய். கூறைச்சேலை இருக்கும் தானே. கொடி கிடக்கோ அல்லது ஏதும் அடைவோ... "

"மாஸ்டர்! போனவருஷம் பெரியவனை வாசிற்றிக்கு படிக்க விட்டபோது கூறைச்சேலையை வித்துப் போட்டன். தாலிக்கொடியும் இப்ப அடவிலதான் கிடக்கு. வீரபத்திரரிட்டை வைச்சிருக்கிறேன்."

கேட்டதும் மாஸ்டரின் முகத்திலும் கவலை தொற்றிக் கொண்டது.

"என்ன வேலை செய்தனி கதிரவேலு, இப்ப என்ன செய்யிறது."

"அவள் பாவி இருந்த காலத்திலயும் கூறைச்சேலையை ஆசைககு கட்டினதுமில்லை. தாலிககொடியை ஒழுங்காய் கழுத்தில போட்டதும் இல்லை. நெடுகவும் அது அடவில போயிடும் இப்பவும்......இப்பவும்........" அழுகை முட்டிக் கொண்டு வந்தது.

"கூறைச்சேலை இல்லாட்டி பார்த்து ஏதும் புதுச்சேலை கட்டிவிடலாம். தாலிக்கொடியை போடாமல் எனெண்டு விடுறது, அவளின்ரை ஆட்களெல்லாம் நிற்கினம். உனக்குத்தான் மரியாதை இல்லை. சுமங்கலிக்குரிய சடங்கு செய்யத்தானே வேணும். அப்ப நீ ஒரு வேலை செய. வீரபத்திரரை இஞ்சை காணேலை, உடன இப்ப போய் வீரபத்திரரிட்டை கொடியை ஒருக்கா தரச்சொல்லிக் கேள். போட்டு பிரேதம் எடுப்பம். நாளைக்கு திருப்பிக் கொண்டு போய்க் குடுத்திடலாம். போய்க்கேட்டுக் கொண்டு வா."

பரிதவிப்போடு வாங்கில் கிடக்கும் பார்வதியை ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு "நான் போறன் மாஸ்டர்," என்று நடந்தான்.

"முன் பக்கத்தால போகாதை கதிரவேலு, இப்பிடி பின்பக்கமாய் போயிட்டு உடனே ஓடி வா, மினக்கெடாதை."

'சீதனம்' பற்றி காந்திஜீ!

- சீதனம் தந்தாலன்றி மணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுகிற இளைஞன் கற்ற கல்விக்கும், நமது நாட்டிற்குமே இழிவு தேடியவனுவான்.
- மணம் செய்து கொள்வதற்கு பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்கின்ற இளைஞனை, மணக்கப் பெண்கள் மறுத்து விடவேண்டும். தன்னை மணக்க அவன் விதிக்கும் இழிவான நிபந்தனைகளுக்கு உடன் படுவதை விட ஆயுள் காலம் முழுவதும் கன்னியாய் இருந்து காலம் கழிக்கப் பெண்கள் மன உறுதி கொள்ள வேண்டும்.
- பெண்ணை மணப்பதற்காக பெண்ணின் பெற்றோரைக் கசக்கிப் பணம் வாங்குகின்ற இழிவான குணத்தைக் கண்டு மணத்தையே நிறுத்திவிட துணியாமலிருப்பது நமது துர்ப்பாக்கியமேயாகும். ஆங்கிலக் கல்லூரிப் படிப்புக்கு முற்றிலும் செயற்கையான மதிப்புக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, இந்த ஒரு படிப்பே எத்தனை, எத்தனையோ குற்றங்களை மறைத்து விடுகின்றது.
- என் பொறுப்பில் ஒரு பெண் இருந்தால் அவளை ஆயுள் முழுவதும் மணம் செய்யாமலே வைத்திருந்தாலும் வைத்திருப்பேன். அன்றி மணம் செய்து கொள்ளுபவனுக்கு "ஒரு பைசா" வேணும் என்று எதிர் பார்க்கிறவனுக்கு அவளை ஒருக்காலும் மணம் செய்து கொடுக்க மாட்டேன். காந்திஜி

தொகுப்பு: ச.ஐயாத்துரை.

மனதில் சொல்ல முடியாத வேதனைச் சுமைகளோடு பெருமூச்சுகளோடு பின் ஒழுங்கையில் நடந்து போனான் கதிரவேலு.

அந்த ஒழுங்கையில் தெரு முகப்பில் வீரபத்திரரின் வீடு இருந்தது, நீளமான விறாந்தையுடன் கூடிய பெரிய கல்வீடு. அவன் போன போது அவர் விறாந்தையில் அமர்ந்து வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

கதிரவேலுவைக் கண்டதும் சதா வெற்றிலை போடுவதால் தடித்து சிவந்திருந்த உதடுகள் ஒரு தடவை பிரிந்து மூடின.

அவசரமாய் எழுந்தார்.

"என்னப்பா கதிரவேலு, அங்கை இழவு நடக்குது, நீ எங்கை திரியிறாய்."

கதிரவேலு வீட்டு வாசலில் ஏறிவிடுவானோ என்ற பயத்தில் தானே முற்றத்திற்கு இறங்கி வந்தார்.

"அண்ணை ஒரு விஷயமாய் உங்களிட்டைத்தான் வந்தனான்."

தடுமாறினான் கதிரவேலு. அவனது கலைந்த முகத்தையும் கலங்கிய கண்களையும பார்த்த வீரபத்திரர் என்ன என்பது போல அவனை உறுத்துப் பார்த்தார்.

"அண்ணை, பார்வதியைக் குளிப்பாட்டி கூறைச் சீலை கட்டி தாலிக்கொடி போட வேணுமாம், அவளின்ரை ஆட்கள் எல்லாம் வந்திருக்கினம். நல்லாய் இருக்கிறவை, எங்கடை கஷ்டம் அவைக்குத் தெரியவேண்டாம். கூறைச் சீலையைத்தான் வித்துப் போட்டன், உங்களிட்ட வைச்ச தாலிக் கொடியைத் தாருங்கோ, போட்டு விட்டு அலுவல் முடிஞ்ச உடன திருப்பித் தந்திடுறன்... ....."

மிகவும் பணிவாய். இவர் சம்மதிக்கவேண்டுமே என்ற பரபரப்புடன் நின்றான் கதிரவேலு.

வீரபத்திரர் தன் சொர சொரத்த கன்னத்தை கையால் தேய்த்துவிட்டுக் கொண்டார். கால்களை மாற்றி மாற்றி நிலத்தில் ஊன்றினார். "என்னண்ணை யோசிக்கிறியள்? பத்திரமாய் கொண்டு வந்து தந்திடுவன்," என்னில நம்பிக்கை இல்லையே ...."

"நம்பிக்கை இருக்கிறது இல்லாதது பெரிசில்லை, தொழில் முறையில ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்குது தெரியுமே. உன்ரை தாலிக்கொடியை தாறதில' எனக்கொண்டும் தடை இல்லை. ஆனால் பொறுப்பாய் ஒரு மூவாயிரம் எண்டாலும் இப்ப தந்தியெண்டால் கொடியைத் தாறன்."

"அண்ணை!" என்றான் கதிரவேலு அழமாட்டாத குறையாய். "அங்கை பிரேதம் கிடக்குது முத்தத்தில, இப்ப நான் காசுக்கு எங்கை போறது? என்ரை மனைக்கவலையளை அடக்கிக் கொண்டு வந்தனான் அண்ணை."

"கதிரவேலு கோவிக்காதை, பதினையாயிரம் பெறுமதியான தாலிக்கொடியை மூவாயிரம் ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு தாறன் எண்டால் அது உன்னில இருக்கிற நம்பிக்கையிலதான். எங்கையாவது காசை மாறிக்கொண்டு வந்து தா, கொடியைத் தாறன். இதுக்கு மேல நான் ஒன்றும் சொல்ல ஏலாது."

வீரபத்திரர் மறுபடியும் வீட்டு விறாந்தைக்கு நடந்தார். கதிரவேலு கவலையோடு திரும்பினான்.

வீட்டில் என்ன நடக்கிறதோ என்று மனம் பரபரத்தது. முற்றத்தில் நிறைந்திருந்த கூட்டத்தினுள் மறுபடியும் மாஸ்டரைத் தேடிப் பிடித்து வீட்டின் பக்கத்தே தனியாக கூட்டி வந்தான்.

"மூவாயிரம் தந்தால் தான் கொடி தருவாராம்." கைகளைப் பிசைந்தான். மாஸ்டர் திகைப்போடும் கவலையோடும்... ...

"இப்ப என்ன செய்யிறது............... என்னட்டையும் ஒரு சதமும் இல்லை." என்றார்.

"நான் என்ன செய்ய மாஸ்டர், கடைசி நேரத்தில கூட கையாலாகாதவனாய்ப் போயிட்டன். அவள் பாவக்கு என்ன நிம்மதியைக் குடுத்தன். கடைசியில கூட தாலிக்கு வழியில்லாமல் .... தோள் துண்டை வாய்க்குள் வைத்து குமுறினான்.

அவன் தோளில் ஆதரவாய்த் தட்டி

"கொஞ்சம் பொறு கதிரவேலு, நான் ஆரிட்டையாவது கேட்டுப் பார்க்கிறன், நீயும் ரகசியமாய் விசாரித்துப் பார்" என்று சொல்லி விட்டுப் போனார்.

அவனும் தன் பங்குக்கு இரண்டொருவரிடம் மெதுவாக கேட்டுப் பார்த்தான், ஏமாற்றம்தான்.

அஹிம்ஸா மீன்

பர்மாவில் உள்ள பௌத்தர்களுக்கு அஹிம்சையில் ஈடுபாடு அதிகம். ஆனால் மீனைக் கொல்வதற்கு மக்ச் சுவையான தொருவழியை கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். வலைக்கு கீழே ஒரு மரத்துண்டை மிகவும வெண்மையாக வர்ணம் தீட்டிக் கட்டி விடுகிறார்கள். அது வெளிச்சத்தில் பளபளக்கிறது. மீன்கள் அதைக் கண்டதும் பயந்து போய் உயர எழும்பித் துள்ளிக் குதிக்கின்றன. தங்களை காத்துக கொள்ளும் முயற்சியில் வலையில் விழுந்து விடுகின்றன, வலைஞர்கள் அவற்றைப் பிடித்து விடுகிறார்கள் இப்படி செய்வது அஹிம்சை ஆகாது என்பது அந்தப் பௌத்தர்களின் மூடநம்பிக்கை. மீன்கள் தாமாகவே வந்து வலையில் விழுகின்றன அதற்கு நாங்கள் எப்படிப் பொறுப்பாளிகளாக முடியும் என்று கேட்கிறார்கள்.

ஆதாரம்: 'நவநீத்'

அ. தயாபரி.

மஞ்சளின் அஜு தாங்கு படுகிருர்கள், ஊதுவ. மூடிய வில்லே. வசதியில்லே,

அவன் கையைப் பிசைந்து கொண்டு நின்ருன் எதற்காக அழுவது என்று தெரியாமல் எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து மனசோடு அழுதான். ஆட்களை விலக்கிக் கொண்டு மாஸ்டர் வருவதைக் கண்டு தவிப்போடு கண்களை துடைத்து நிமிர்ந்தான்.

"எங்கையும் மாற முடியேலே, ஆர் நம்பித் தாருங்கள், நேரமும் போகுது. குளிப்பாட்ட ஆயத்தம் செய்ய வேணும் வீரபத்திரரிட்ட இன்னெருக்கா போய் கெஞ்சிக் கேன்."

மாஸ்டரின் வார்த்தைகள் பறைமேள அதிர்வை விட இன்னும் அதிகமாய் அதிர்ந்தது. ஒப்பாரிகளேயும் கடந்து ஓலமிடும் மனதை அடக்கிக் கொண்டு அவன் திரும்பவும் ஒழுங்கை வழியாய் வேக வேகமாய் நடந்தான்.

பார்வதியின் தலைமாட்டிலே இருந்து அழும் அவளது அக்கா தங்கையரின் கனமான தாலிக் கொடிகளும் கையில் வரிசையான காப்புகளும் மனதை இன்னும் அழுத்தியது.

அவனைக் கண்டதும் வீரபத்திரர் கேட்டார்,

"என்ன காசு கிடைச்சுதே ....?"

"இல்லே அண்ணே. எங்கேயுமே மாற முடியேலே. மாட்டன் என்டு சொல்லாமல் தாருங்கோ. காலமை கொண்டு வந்து தந்திடுவேன்."

"நீ என்ன கதை கதைக்கிருய், அது என்ரை வழக்கமில்லே.

"நீ இதில குறை நினைக்காதை. ஆக ஒரு மூவாயிரம் மாற மாட்டாய் ஒரு காலம் தாலிக்கொடி என்னை வெண்டு மீட்கப் போருய்."

"அந்தக் கதை இப்ப ஏன் அண்ணை. இந்த நேரத்துக்கு ஒருக்கா தாருங்கோ."

"நின்ரை விளக்கிடையதை. காசைத் தராமல் கொடியைத் தர ஏலாது." வீரபத்திரர் வீட்டுக் கதவுகளைப் பூட்டினுர்.

பொறுமையும் நிதானமும் பறிபோன நிலையில் ஆத்திரத்தோடு அவரை வெறித்து விட்டு கதிரவேலு வீட்டுக்கு ஓடி வந்தான்.

பின் வெளியில் முருகேசு மாஸ்டர் ....

"தரமாட்டாராம்."

ஒரே வார்த்தை சொல்வதற்குள் அழுகை வெடித்தது.

"அவசரத்திற்கும் ஆபத்துக்கும் உதவாத சாதியள், மனிசன் நம்பிக்கை இல்லாட்டி என்னெண்டு சீவிக்கிறது. வட்டி வாங்கி கொழுத்துப் போனவனுக்கு இரக்கமும் மனிசத்தன்மையும் வருமே, நீ விடு, அவளின்ரை குடுப்பனவு அவ்வளவுதான். வா குளிக்க வார்க்க ஆயத்தம்." அடங்கிய குரலில் ஒவ்வொருவரும் குமுறிக் கொண்டிருக்க ஒவ்வொரு சடங்கும் அமைதியாய் நடந்தது.

ஒரு சாதாரண நூல் சேலையில் சுற்றப் பட்டு வெள்ளை விரிப்புள் மறைந்து கிடந்த பார்வதியைக் கட்டிக் கொண்டு பிள்ளைகள் கதறினுர்கள். இந்த நேரம் கதிரவேலுவுக்கு அழுகையும் வரவில்லே. மனமே மரத்துப் போயிருந்தது மனதை அழுத்தியிருந்த சோகத்தை மீறிக் கொண்டு ஆத்திரம் கனன்று கொண்டிருந்தது.

பார்வதி பெட்டிக்குள் அடைக்கப் பட்டு பாடைக்குள் தூக்கி வைக்கப் பட்டாள். அழுகைச் சத்தமும் பெண்களின் ஒப்பாரியும் காதைப் பிளந்தன. கடைசி நேரத்தில மூளியாய் போறியேடி என்ற பார்வதியின் அக்காவின் அலறல் கதிரவேலுவின் இதயத்தை வந்து தாக்கியது.

ஊர்வலம் மெதுவாய் புறப்பட ஆயத்தமானது.

அப்போதுதான் கூட்டத்தில் நின்ற வீரபத்திரரை கதிரவேலு கண்டான்.

"என்ன இருந்தாலும் சுமங்கலிச் சாவு ......" என்று யாருக்கோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் ஆத்திரம் வெடித்துச் சிதறியது.

ஓடிப்போய் வீரபத்திரரின் கழுத்தில் கை வைத்து, உனக்கு இங்கை வந்து துக்கம் விசாரிக்க என்ன தகுதி இருக்கு வெளியில போடா ... ... என்று வெளியே தள்ளினுன்— மனதுக்குள். மனதுக்குள்ளாகவே அவரை அடித்துக் கலைத்து திருப்திப்பட்டான்.

கடன் பட்டிருக்கிருனே ... அதனுல் மனம் நினைத்ததை நிஜமாக்க முடியவில்லே. தன் இயலாமையில் நிறைந்த கண்ணீர்த் துளிகளுடன் வீரபத்திரரை தாண்டிக்கொண்டு மெதுவாய் நடந்து போனுன்.

தோளில் சொள்ளிக் குடம் பெரும் சுமையாய் கனத்தது.

(யாவும் கற்பனே)

பையில் கை போட்டால் இன்பம்

புகழ் பெற்ற ஆங்கில நகைச்சுவை எழுத்தாளர் ஜி கே. செஸ்டர்டன்னிடம் ஒருவர் கேட்டார்: சட்டைப் பைக்குள் கையை போட்டுக் கொண்டே ஒருவர் வாழ்நாள் முழுவதும் இன்பமாக கழிக்க முடியுமா? என்று. அதற்கு அவர் 'ஏன் முடியாது?' என்று கேட்டு விட்டுச் சொன்னுர்: 'அது தன் சட்டை பையாக இருக்கக் கூடாது. பிறருடைய சட்டைப் பையாக இருக்க வேண்டும்' என்று.

தகவல்: கனக பிரதீபன்
கொக்குவில் மேற்கு

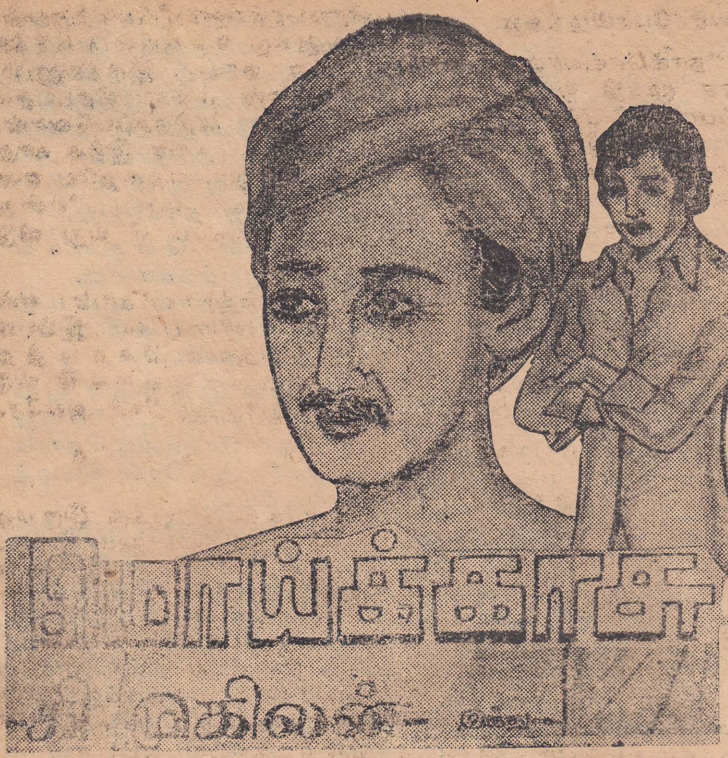

ப னிரெண்டு மணிக்கு ஊதப்பட வேண்டிய சங்கு இரண்டு மணிக்கு ஊதப்படுகிறது.

காலையிலிருந்து இரண்டு மணிவரை கொழுந்து பறித்து சோர்வடைந்தவர்கள், சங்கொலி கேட்டு சுறுசுறுப்புடன் மலையை விட்டு இறங்கி கொழுந்தை நிறுப்பதற்காக மடுவத்திற்கு செல்கிறார்கள்.

ஆண்கள் நேரத்தோடே பேர் போட்டு விட்டு சென்று விட்டார்கள்.

மருதை கங்காணியின் மகன் ராசுக்கண்ணு இறந்து ஐந்து நாட்களாகி விட்டன. இன்றுதான் பிணத்தை அடக்கம் செய்ய அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.

கேதத்துக்கு எல்லாரும் போவதற்காக இன்று இரண்டு மணிக்கு வேலை விட்டிருக்கிறது தோட்ட நிர்வாகம்.

ராசுக்கண்ணுக்கு இருபது வயசுதான் ஆகிறது. அழகே உருவான அவனை இப்படி கண்ட துண்டமாக வெட்டி சவப்பெட்டியில் போட்டு காட்சிக்கு வைப்பார்கள் என்று யாருமே நினைத்துப் பார்த்திருக்கவில்லை.

அவனது சடலத்தை கண்டி பெரியாஸ்பத்திரியில் இருந்து மாசாக்கொல்லை தோட்டத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல மருதை கங்காணி பட்ட பாடு நாய் படாதபாடு.

கொழுந்தை நிறுத்து விட்டு வந்த பெண்கள் எல்லோரும் வந்து பாட்டம் பாட்டமாக அழுது கேதம் கண்டு கொள்கிறார்கள்.

சாவு வீட்டுக்கு வந்தவர்கள் ராசுக்கண்ணின் இந்த அநியாய சாவு பற்றியே ஆளுக்கொரு மூலையில் இருந்து அளவளாவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"ஆளுக்கொரு வேலையைப் பாருங்கப்பா............ எங்கடா அப்புச்சி.........அவர கூப்புட்டு கொஞ்சம் நெல்லு..... பொரிக்கச் சொல்லு...... இந்தா நீ போய் தலவர வரச் சொல்லிட்டு வா...... நேரமாச்சி.... ராகுகாலம் வரமுந்தி வீட்டை விட்டு வெளியே எடுத்திரணும்....." வயசுக்கு மூத்தவர் சுறுசுறுப்பாக வேலைகளை ஏவிக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஏற்கனவே "சிண்டிகேட்டில்" வாங்கிய சுறுசுறுப்புத் தண்ணி வேலைகளை தானாகவே செய்து கொண்டிருந்தது.

நீர் மாலை எடுக்க ரெடியா இருக்காங்க...... எங்க ... தப்புகாரண காணு......?"

"இந்தா வந்துட்டேனுங்க........"

சில பேர் ஆற்றுக்குப் போய் குளித்து விட்டு மாலையணிந்து குடங்களில் நீர் எடுத்து வருகிறார்கள்.

அடுத்து எண்ணெய் வைத்தல்- வாய்க்கரிசி எல்லா சடங்குகளும் முடிந்து பிணத்தைத் தூக்கி விட்டார்கள்.

"லோடா வரச்சி" யொன்றை வெட்டி அதைமூன்றுகப் பிளந்து இடையில் விரசலாக செய்து வெள்ளைத் துணியொன்றை அதில் போர்த்தி வெட்டியான் ஆட்டம் ஆடி மயில்வாகனம் முன்னே செல்ல மரண ஊர்வலம் செல்கிறது.

"மகனின் மரணத்துக்கு தானே காரணம்- நானே அவனை கொலை செய்து விட்டேன்" என்று மருதை கங்காணியின் அடிமனம் அவரை உறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது.

எப்படி யாரிடம் சொல்லி ஆறுதல் படுத்திக்......கொள்ள முடியும்........

பிரேதம் 'கொரக்காமலையில்' அடக்கம் செய்து தேயிலைக்கு புதிதாக உரம் சேர்க்கப்பட்டு விட்டது. எல்லோரும் தேயிலை பொட்டலில் கூடி 'கட்டமொய்' எழுதுகிறார்கள்.

மொய்யாக வந்த காசை தப்புக்காரன், டோபி, பாபர், குழிவெட்டியடிவன் என்று பிரித்து கொடுத்தவிட்டு மிகுதியை மருதை கங்காணியிடம் கொடுத்ததும் மெய் சிலிர்க்க அழுகிறார். யார் யார் ஆறுதல்

சொல்லியும் அவரைத் தேற்ற முடியவில்லை. நடைப்பிணமாக அவர் வீட்டை நோக்கி செல்கிறார்.

அவரின் மனம் பின்னோக்கி செல்கிறது.

* * *

ராசுக்கண்ணுக்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் காது குத்து கல்யாணம் வைக்கப் போய், இப்படி அவனுக்கு கருமாதி பண்ண வேண்டிவருமென்று அவர் கனவிலும் நினைக்கவில்லை.

மருதை கங்காணி மாசாக் கொல்லை தோட்டத்துக்கு வந்து ஏறக்குறைய நாற்பது நாற்பத்தைந்து வருடங்களாகின்றன.

சாதாரண கூலியாளாக 'பேர்பகிஞ்சு' கூத்திக்காரர் ஆகி இப்போது கங்காணியாக இருக்கும் மருதைக்கு ராசுக்கண்ணு ஒரே மகன்.

தோட்டத்தில் யார் வீட்டில் கல்யாணம், சடங்கு என்று 'தேவைகள்' நடந்தாலும் மருதை கங்காணிக்கு தனியான 'கவனிப்புகள் நடக்கும். எந்தத் 'தேவை' களுக்கும் பத்து பதினைந்து இருபத்தைந்து என்று 'மொய்க்காசு' எழுதாமல் வர மாட்டார் என்று தோட்டத்தில் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அந்தத் தோட்டத்து தேவைகளில் மாமன் மொய்க்கு அடுத்தாற்போல மருதை கங்காணியின் பெயர்தான் முதலில் இடம் பெற்றிருக்கும்.

போடும் மொய்க்காசுக்கு வட்டியும் முதலுமாக திரும்பவும் பெறப்போகிறோம் என்ற விஷயம் மருதையைத் தவிர வேறுயாருக்குத் தெரியப் போகிறது.........

"எல்லார் வீட்டுத் தேவைக்கும் தவறும வர்ரீங்களே...... ஒங்க வீட்டுல எப்ப கலியாண சாப்பாடு போடப் போரீங்க......?" என்று குப்புசாமி மகன் வீரையா கல்யாணத்தன்று பேச்சுமுத்து கேட்டது மருதைக்கு ஏனவோ போலிருந்தது.

"நாங்கெல்லாம் ஊருக்குப் போக முந்தி ஒரு கலியாண சாப்பாடு போட்டுட்டீங்கண்ணா ......ரொம்ப சந்தோஷமாயிருக்கும் ..." அகிலாண்டம் அம்மா சொல்லி அழுதது அவர் மனதைப் போட்டு குடைகிறது.

குறிப்பிட்ட ஒரு வருடத்துக்குள் அந்தோட்டத்தில் பாதிபேர் இந்தியாவுக்குப் போக எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

"பசங்கெல்லாம் ஊருக்குப் போக முந்தி போட்ட மொய் காசெல்லாம் எடுத்திரணும் ... மருதை மனசுக்குள்ளே தீர்மானித்துக் கொள்கிறார்.

மொய்காசுக்காகவே ஒரு "தேவை" யை அவர் வீட்டில் உண்டு பண்ண வேண்டியதாயிற்று.

அவரின் அவசர 'தேவை'க்கு ராசுக்கண்ணுதான் பலிக்கடா.

ராசுக்கண்ணுக்கு "காது குத்துக்கல்யாணம்" ஏற்பாடாயிற்று. தாயின் துணையின்றி தன் தந்தை எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு தன்னை வளர்த்து ஆளாக்கியிருக்கிறார் என்பதை அவன் உணர்ந்திருந்தான்.

எவ்வளவோ வேண்டாமென்று அவன் தடுத்தும் விடாப்பிடியாக நின்று மருதை கங்காணி வெற்றி கண்டார்.

ராசுக்கண்ணுக்கு சோடித்த காது குத்து கலியாணம் கையிலிருந்து போன மொய்க்காசுகளை... ஓரளவு மீட்டுக் கொடுக்கத்தான் செய்தது.

"என்ன கங்காணி இந்த நாகரீக காலத்தில போய் .. அம்புள புள்ளைக்கு காது குத்தி வேடிக்கை பாக்கிறீங்க ......" என்று யாராவது கேட்டால் போதும்.

"என்ன தான் நாகரீகம் வந்தாலும் நம்ம பண்பாடுபடி நடக்க வேண்டாமா? அது சரி தமிழன் காது குத்திக்கிறது ஏன் தெரியுமா?....... தமிழன் வீரப்பரம்பரையிலேவந்தவன். அவனுக்கு உடம்பில எங்கினையாவது காயம் இருக்கனும். அப்பதான் அவன் வீரபரம்பரையினு மதிக்கப்படுவான். அதான்...... நான் இந்த காது குத்து கலியாணத்தையே என் மகனுக்கு வச்சேன் ....." என்று ஒரு பிரசங்கமே செய்து விடுவார்.

மொய்க்காகதான் என்பதை பொய்யாக்க இப்படி ஒரு கதையை சோடித்து வீரத்தை மெய்யாக்கி விடுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே.

* * *

ராசுக்கண்ணுக்கு இருபது வயதாகியும் இன்னும் தோட்டத்தில் பெயர் பதிந்து வேலை செய்ய முடியாமல் இருந்தது.

இதற்காக கட்சி, தலைவர், சங்கம், ஜில்லா, என்று அலைந்து அவர்களுக்கு வாரி இறைத்ததில் கண்டபலன் ஒன்றுமில்லை.

கடந்த மாத இதழில் வெளியான 'அன்றே சொன்னார் அமரர் கல்கி' என்ற விடயத்தை எமக்கு அனுப்பி உதவியவர் திரு நிலா தமிழின் தாசன்.

ஒரு கப் டீ எதற்கு?

லெனின் சிறையில் இருந்தபோது அவருக்கு ஏதாவது கடிதம் வந்தால் உடனே ஜெயில் அதிகாரியிடம் ஒரு கப் டீ கேட்பார். டீ வந்ததும் கடிதத்தை அதில் நனைத்துப் படிப்பார் ஏனெனில் பாலினால் எழுதப்பட்ட அந்த ரகசியக் கடிதத்தைச் சூடான தண்ணீரில் நனைத்தால் தான் அதிலுள்ள எழுத்துக்கள் தெரியும்.

நவிண்டிலூர்:- ந. புவி

டூப் — மாசேதுங்

ஒருமுறை சைனாவிலிருந்து இந்தியத் தூதுவர், சீனத் தலைவர் மாசேதுங்கை ஒரு விருந்துக்கு அழைத்தார். மா வருவதற்கு ஒப்புக் கொண்டார். குறிப்பிட்ட தினத்தில் சரியான நேரத்திற்கு மாவை வரவேற்பதற்காக, இந்தியத் தூதுவர் மற்ற அதிகாரிகளோடு தன் அலுவலக வாசலில் தயாராக வந்து நின்றார். சரியான நேரத்துக்கு முதல் காரில் மா இருந்தார். ஆனால் அந்தக் கார் நிற்காமல் நேரே போய் விட்டது பல கார்கள் போன பின்பு கடைசி காரில் இருந்து இறங்கினார் இன்னொரு மா! அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் ஒரே ஆச்சரியம்! "இப்பொழுது தானே முதல் காரில் போனீர்கள்?" என்று மாவிடம் கேட்டார்கள்.

அதற்கு மா சொன்னார் "முதல் காரில் போனது நான் இல்லை, என்னை மாதிரியே உள்ள ஒரு டூப். என் பாதுகாப்புக்காக அப்படி ஒரு ஏற்பாடு.

தவிண்டிலூர் ந. புவி

நேரங்களில் சோர்ந்து போனாலும் அவனுடைய வேலையையும் சேர்த்து செய்து விடுவான்.

உழைக்கவே பிறந்த பரம்பரையில் வளர்ந்தவனல்லவா?

சித்திரைக்கு வந்தவர்கள் ஆவணியில் தோட்டம் போக தீர்மானித்தனர்.

* * *

மூன்று நான்கு மாத உழைப்பில் கையில் நானூறு ஐநூறுடன் மனதில் ஆயிரம் எண்ணங்களையும் சுமந்து யாழ்தேவியில் இடம் பிடித்துக் கொண்டனர்.

அன்றுதான் இனக்கலவரம் உச்சக்கட்டம் எல்லா இடங்களிலும் கொலை, கொள்ளை, சூறை, ஊரடங்குச் சட்டம் என அறிவிப்புகள் எல்லாம்.

என்னதான் நடந்தாலும் சிங்களம் சரளமாக பேசும் ராசுக்கண்ணு பொடிமாத்தியாவின் துணையுடன் எப்படியும் வீடு போய் சேர்ந்து விடலாம் என்பதில் அவனுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

யாழ்தேவி பயங்கர பேரிரைச்சலுடன் மதவாச்சியைத் தாண்டி அநுராதபுரத்தை அடைந்தாள்.

நாற்பது ஐம்பது பேர் கொண்ட பட்டாளம் யாழ்தேவியினுள் பிரவேசித்தனர். கைகளில் கத்தி, வாள், இரும்புக்கம்பிகளுடன்.

பயங்கரமான முறையில் தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டனர். இருந்தும் பொடிமாத்தியாவுடன் சிங்களத்தில் பேசிய ராசுக்கண்ணுதான் தமிழனல்ல என்பதை வென்று கொண்டிருந்தான்.

துக்கத்தை சுமந்து அநுராதபுரத்தில் இருக்க மனமின்றி மெதுவாக நகர்ந்து 'மாகோ' ஸ்டேசனில் இளைப்பாறினாள் யாழ்தேவி.

கையில் 'டோர்ச்' லைட்டுடன் நாலைந்து பேர் ராசுக்கண்ணு இருந்த பெட்டியினுள் புகுந்தனர்.

சிங்களத்தில் இருவருக்கும் தர்க்கம்.

ராசுக்கண்ணுவின் காதை ஒருவன் பிடித்தான். "அடோ கணவிதிலா ... தெமலு" (காதுகுத்தியிருக்கான் தமிழன்) என்று ஒருவன் சொன்னது தான் தாமதம்.

தாறுமாறாக வெட்டுகள். அதனால் பேச முடியவில்லை. நினைவழந்து கீழே சரிந்தான்.

யாரோ புண்ணியவான் ஒருவனின் உதவியுடன் குருநாகல ஆஸ்பத்திரி. பின் கண்டி என்று காரில் எடுத்துச் சென்றும் பொடிமாத்தியாவினால் நண்பனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

கனவு போல நிழலாடிய கடந்தகால நினைவுகள் மருதை கங்காணியை நினைவிழக்கச் செய்தது.

"அறுப்ப மொய்க்காசுக்காக மகனுக்கு காது குத்தி கருமாதி பண்ண வைத்துவிட்டேனே ... இனி யாரும் ஆம்பிள புள்ளைகளுக்கு காதுகுத்திவிடாதீர்கள் ..." என்று கத்த வேண்டும் போலிருந்தது. அவரால் பேச முடியவில்லை.

"மொய்க்காசு...... மொய்க்காசு மொய் ..." வாய் முணு முணுத்து ஓய்ந்தது.

இடுப்பில் சொருகியிருந்த 'மொய்க்காசில்' அவர் கை கெட்டியாக ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது.

யாவும் கற்பனை

★

தலைவையூர் சண்டியன். தொடர்கிறது...........

விடிந்து வெகு நேரமாகி விட்டதை, திடுக்கிட்டெழுந்த வனிதாவும், பிரியாவும் பார்த்து விட்டு தாம் நேற்றுப் பட்ட பயத்தின் காரணமாக வெகு நேரம் தூங்காதிருந்ததை எண்ணியபடி பிச்சையெடுக்கும் தொழிலுக்கு புறப்படத் தயாராகினர்.

நேற்றுத் தம்மைத் துரத்தி வந்துவிட்டு கடைசியில் பத்து ரூபாக்காசும் கொடுதது விட்டுச் சென்றவன் இன்று மீண்டும் வந்து தான் கொடுத்த பத்துரூபாவுக்கு தம் பெண்மையை விலை கேட்டால் எப்படித் தப்புவது என யோசித்த வண்ணம் கால்கள் பின்ன அங்குமிங்கும் பார்த்து விழித்தபடி வனிதாவும் பிரியாவும் பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

"அக்கா.....அக்கா! அங்கே பாரக்கா நேற்று பத்துரூபா தந்தவன்." பிரியா தட்டியதும் திடுக்கிட்டு அவன் காட்டிய திசையை நோக்கிப் பார்த்தாள் வனிதா.

அவன் வேறு யாருமல்ல முன்பொருநாள் றெயினில ரிக்கற் இல்லாமல் வந்து ஸ்ரேசன் மாஸ்டரின் அதட்டலுக்கு ஈடு கொடுக்கமுடியாமல் விழித்துக் கொண்டிக்கையில் ஸ்டேசன் மாஸ்டரிடம் ரிக்கட்டுக்குரிய பணத்தைக் கட்டிவிட்டு மறைந்தவன் பின் தென்னந்தோப்பினூடே வேறு இருவருடன் சேர்ந்து துரத்திய அதே காமுகன்.

வனிதா தன்னைப் பார்த்ததும் மெல்ல ஒரு புன்முறுவலுடன் இருவரையும் நோக்கி மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

வனிதாவினதும் பிரியாவினதும் நெஞ்சங்கள் இரண்டும் ஒன்றோடொன்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு படக்... படக் என அடித்துக்கொண்டன.

நேற்று அவன் தம்மருகில் வந்து கொடுத்து விட்டுப் போன பத்துருபாவுக்கு பிரதி பலனாக தம் உடலைக் கேட்டு வந்தால் அவனிடம் இருந்து எப்படித் தப்புவது என வனிதாவின் மூளை துரித கதியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. மெல்ல மெல்ல வந்தவன் எதுவுமே பேசாது அவர்களின் தகரப் பேணிக்குள் ஒரு பத்து ரூபாத்தாளைப் போட்டு விட்டு எதுவித சலனமுமின்றி அவ்விடத்தை விட்டுப் போய் விட்டான்.

வனிதாவுக்கும் பிரியாவுக்கும் அவனின் போக்கு பெரும் ஆச்சரியமாகவிருந்தது. இப்படியே தினமும் அவன் பத்து ரூபா போடுவதையே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான்.

முன்பெல்லாம் அவனைக் கண்டால் ஒதுங்கி ஓடும் வனிதாவும் பிரியாவும் இப்போது மெல்ல மெல்ல அவனுடன் பேச்சும் கொடுத்தனர். அவனே கூறி இவர்கள் அறிந்தவை இவை:-

பெயர் ராஜன் தாய் தந்தை சுற்றம் என யாருமற்ற அனாதை. அங்கு மிங்குமாக ஓடித்திரிந்து வியாபாரம் செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவன். பணத்தைச் சேர்த்து வைப்பதற்கென்று யாருமில்லாததால் போகும் மனம் போனபடியெல்லாம் தன்னிச்சையாக அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். செலவு செய்து கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நேரச் சாப்பாட்டிற்குக் கூட வழியின்றித் திரிந்தவர்கள் இப்போது அவனது தயவால் மூன்று வேளையும் அரை வயிற்றையாவது நிரப்பும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்தனர்.

நாட்கள் மாதங்களாகி உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தன. சின்னவளாக ஓடியாடித் திரிந்து கொண்டிருந்த பிரியா இப்போ ஏழ்மை தந்த வரட்சியிலும் ஒரு புது மெருகுடன் காட்சியளித்த வண்ணமிருந்தாள். முன்பெல்லாம் ... விழுங்கிவிடும் விழிகளால் பார்த்தவர்களெல்லாம் இப்போது பிரியாவை இமைகொட்டாது பார்ப்பதைக் கண்ட வனிதாவின் நெஞ்சம் தீக்குளமாகக் கனன்று கொண்டிருந்தது.

தினமும் பத்துருபா தந்து கொண்டிருந்த ராஜன் இடை

யிடையே உடுப்புகளும் எடுத்துக் கொடுத்தான். இப்படியிருந்தவன் திடீரென ஒரு நாள் தன் வீட்டிலேயே வந்திருக்கும் படியும் கேட்டுவிட்டான்.

முதலில் பயத்தின் காரணமாக மறுத்த வனிதா தங்கை பிரியாவின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்ததும் வேறுவழியின்றி ஒப்புதல் கொடுத்தாள்.

ராஜனின் வீடு இரண்டறையுடன் சிறியதான குடிசையாய் தனிமையில் வெறுமையுடன் காட்சிதந்தது.

வெறுமனே கண்ணாலும் வாயாலும் கதை பேசி மகிழ்ந்த ராஜனுக்கு வனிதாவைக் கல்யாணம் செய்து பூரண உரிமையுடன் அணைக்க வேண்டும் எனும் ஆவல் துளிர்த்தது. அதையொரு நாள கதையோடு கதையாக வனிதாவிடம் கூறினான். வனிதாவின மகிழ்ச்சிக்கோ அளவில்லை. இத்தனை காலமும் தான்பட்ட துன்பங்கள் அனைத்தும் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகுவதைப் போலிருந்தது அவளுக்கு.

"ராஜன் அன்று என்னை இருவருடன் சேர்ந்து துரத்திய உங்களுக்கு எப்படி ராஜன் இவ்வளவு இரக்கமும், அன்பும் ஏற்பட்டதென" வனிதா கேட்டபோது ராஜன் ஒரு பிரசங்கமே நடத்தி விட்டான்.

வனிதா அன்று "நீ உன் பெண்மையைக் காத்துக் கொள்ள எவ்வளவு பாடு பட்டாய் நீ நினைத்திருந்தால் மூன்று நேரமுமே வயிறுரச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு விதம் விதமான ஆண்வர்க்கத்துடன் உன் ஏழ்மையை தூர அடித்து விரட்டி விட்டு சல்லாபித்திருக்கலாம். ஆனால் நீயோ அப்படிச் செய்யவில்லை. கற்பைக் காத்துக் கொள்ள அன்று நீ ஓடிய ஓட்டத்தைப் பார்த்த பின்பே உன்னை என் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென ஆவலும் என்னுள் உண்டாயிற்று அல்லேடு என் மிருகக் குணமும் என்னை விட்டு நீங்கியது.

ராஜன் தன் மேல் வைத்திருக்கும் மதிப்பை எண்ண எண்ண வனிதாவுக்கு பெருமையாக விருந்தது. இவ்வளவு தூரம் தன்னை மதிக்கும் ராஜனின் மனம் கோணாதபடி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென மானசீகமாக ஆண்டவனை வேண்டிக் கொண்டாள். வெகு எளிமையாக இருவருக்கும் கல்யாணமும் முடிந்தது.

காலசக்கரம் சுழன்றது. பிரியாவும் பூத்து மலர்ந்து விட்டாள் துன்பமென்பதே அறியாமல் மூவரின் வாழ்கையும் இன்பமாக இனிமையான

தூவையூர் காணடீபனா.

நினைவுகளுடன் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. வனிதாவால் முன் போல் ஓடியாடி வேலை செய்ய முடியவில்லை காரணம் அவள் தாய்மை அடைந்திருந்தாள். பல மாதங்களுக்கு பின் வனிதாவுக்கு பெண்குழந்தை பிறந்தது.

பிரியாவுக்கு ஒரே கொண்டாட்டம். குழந்தையை குளிக்க வார்ப்பது, துணிகளைத் துவைப்பது, ராஜனுக்கு சாப்பாடு போடுவது போன்ற சகல பணிவிடைகளையும் அவளே மனம் கோணாமல் செய்தாள்.

ஆரம்பத்தில் பிரியாவுடன் சகஜமாகப் பழகிய ராஜனுக்கு நாட்கள் செல்லச்செல்ல சலனத்தை ஏற்படுத்தின. வெள்ளிக்கிழமை வனிதாவுடன் கோவில்வரை சென்று அவளை கோவிலடியில் விட்டு வீட்டு விறுக்கென்று வீடு திரும்பினான் ராஜன். அருமையான ஒரு சந்தர்பபம். பிரியாவும் இதற்காகவே வீட்டில் தனியாக இருக்கிறாள் என அவன் மனம் சொல்லிற்று. பூனை போல உள்ளே நுழைந்த ராஜன் மெதுவாக வீட்டு வெளிக் கதவைத் தாழ் போட்டு விட்டு பிரியாவை நெருங்கினான். தனியாக இருக்கும் தருணம் ராஜன் தட்டுத்தடுமாறியபடி வருவதைக் கண்டதும் பிரியாவை பயம் பற்றிக்கொண்டது. கண்களிலே காமம் கொப்பளிக்க பிரியாவை நெருங்கிய ராஜன் அவளை அப்படியே கட்டி அணைத்தான். ஆயிரம் பாம்புகள் தன் மேல் ஊர்வது போன்ற அருவருப்புடன் ராஜனை உதறிய பிரியா "அத்தான் என் உடன் பிறந்த அண்ணன் போலக் கருதியே உங்களுடன் பழகினேன். தயவு செய்து என்னை விட்டு விடுங்கள். அக்காவிற்கு துரோகமிழைக்க எப்படி அத்தான் உங்களுக்கு மனம் வந்தது.

உங்களைக் கையெடுத்துக் கும்பிடுகிறேன். என்னை விட்டு விடுங்கள்." என பிரியா கதற அவள் பெண்மையை சின்னாபின்னமாக்க தயாரான வேளை வெளிக்கதவு தட்... தட் என தட்டப்படும் ஓசை கேட்டது.

வனிதா எரிக்கும் விழிகளால் ராஜனைப் பார்த்தபடி பெண் புலியென நின்றாள் ஓடிச்சென்ற பிரியா அவள் காலில் விழுந்து கதறினாள்.

'வனிதாவின் வாயிலிருந்து சொல் அம்புகள் சீறின. "சீ நீங்களும் ஒரு ஆம்பிளையா? என் தங்கைக்கு ஒரு வேலியாக இருப்பீர்கள் என்று பார்த்தால் நீங்களோ அவளை மேயத் துடிக்கிறீர்களே! எவ்வளவு தான் கற்பைப் பற்றிப் பிரசங்கம் நடத்தினாலும் கடைசியில் உங்கள் மிருகத்தனத்தைக் காட்டி விட்டீர்களே! ஒரு மிருகத்துக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்."

ராஜன் கோபாவேசத்துடன் வெளியேறி விட்டான்.

அவன் சென்றதும் வனிதாவும் பிரியாவும் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிக் கொண்டு அழத் தொடங்கி விட்டனர். அன்று ஆத்திரத்துடன் போன ராஜன் போனவன்தான், அவன் வருவான் வருவான் என நாட்களை வனிதாவும் பிரியாவும் எண்ணியதுதான் மிச்சம். இருவருக்கும் என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. கையில் இருந்த சொற்ப காசும் தீர்ந்த நிலையில் பட்டினியால் வாடினார்கள் பச்சைக் குழந்தையோ பசியால் துடிதுடித்தது.

இறுதியாக அந்த சாக்கடைச் சேரிக்கு போய் பழைய படி பிச்சையெடுப்பது என்ற முடிவுடன் இருவரும் குழந்தையுடன் சேரிக்குப் போய் தம் பழைய குடிசையை அடைந்தனர்.

முன்பெல்லாம் ஊனமுற்ற பிச்சைக்காரியள் வருகிறார்கள் என இரக்கப்பட்டு பிச்சை போட்டவர்கள் எல்லாம் அவள் குழந்தையுடன் வருவதைக் கண்டதும் அருவருப்புடன் அவளைப் பார்த்து முகம் சுழித்தனர். சிலர் நேரிடையாகவே கேலியும் செய்தனர். "விபச்சாரியாகிப் பிள்ளைப் பெறத்தெரிந்த உனக்கு அதை வளர்க்கத் தெரியாதாக்கும் இப்படி எத்தனை நாட்களுக்குத் தான் எங்களை ஏமாற்றிப் பிச்சை எடுக்கப் போகிறாய், பேசாமல் போய் விபச்சாரியாக வாழன்." என கேலி செய்தனர் சிலர்.

காலங்கள் நகர்ந்தன. ஒரு நாள் ஒரு கருணைமிகு பெரியவர் ஒருவரின் பார்வையில் இந்த இரு அபலைகளும் பட்டனர்.

அடுத்து நிறைவு செய்பவர்:-

அனலை இந்துபாலெட்சுமி.

தந்தையான இயேசு!

ஆதிமகன் வினையறுக்க
அவதரித்த இயேசு.
அன்பு எனும் அருமையான
அமிர்தம் தந்த இயேசு.
பாடுகளால் விடுதலையை
பாரில் தந்த இயேசு.
பாவத்தோரை சபைசேர்க்க
பாலகனுர் இயேசு.

விண்ணில் மகிழ்வோங்கிட
குழந்தையான இயேசு.
மண்ணில் சமாதானம் பொங்க
மனிதனான இயேசு.
கலியுகத்தை நடாத்த
தந்தையான இயேசு.
காலமெலாம் நெஞ்சிலொளிரும்
கடவுள்தானே இயேசு.

— பா. கிரான்ஜீவன்.

சிறுவர் விருந்து

'நீயா நானா... மடையன்?'

— நல்லூர்ச் சித்திரவேல் —

ஒரு ஊரிலே ஒரு குளம் இருந்தது. அந்தக் குளத்திலே பல மீன்கள் வாழ்ந்து வந்தன. ஆனால் அங்கே மீன்பிடிப்பதற்குத் தடைச் சட்டம் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. என்றாலும், அரசாங்கத்திடம் அனுமதி (லைசென்ஸ்) பெற்றவர்கள் அங்கு மீன் பிடிக்கலாம்.

ஒரு நாள் அந்தக் குளக்கரையில் இரண்டு சிறுவர்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டு நின்றனர் அப்போது ஒரு பொலிஸ்காரன் அவ்வழியால் வந்ததை ஒரு சிறுவன் கண்டுவிட்டான். கண்ட உடனே நண்பனுக்கும் எதுவும் கூறாமல் ஓட்டம் பிடித்தான்.

பொலிஸ்காரன் சிறுவனைப் பிடிப்பதற்காக அவன் பின்னே துரத்திச் சென்றான. சிறுவன் மிக வேகமாகவே ஓடினான் 'காக்கி'ச்சட்டை மானத்தைக் காக்கப் பொலிஸ்காரனும் வேகமாக ஓடினான். இரண்டுபேருக்கும் நல்ல ஓட்டப்போட்டி.

ஒன்றரை மைல் வரை ஓடிய பின்பு ஒருவாறும் பொலிஸ்காரன் சிறுவனைப் பிடரியில் எட்டிப் பிடித்துக் காண்டான். ஓடிய களையினால் இளைத்த பொலிஸ்காரன் சிறுவனைப் பார்த்து, "அடோ, நீ சின்னப் பொடியங் லைசஞ்சு இல்லாம கொளத்தில் மீங் புடிக்கிறது... என்னடா" என்று அதட்டித் தலையில் ஒரு குட்டு குட்டினான். அந்தச் சிறுவன் வெகு சாதாரணமாகத் தனது சேட் பொக்கற்றில் இருந்த லைசென்சை எடுத்துப்பொலிஸ் காரனின் முகத்துக்கு நேரே நீட்டினான். பொலிஸ் காரனுக்கு ஆச்சரியமும் ஆத்திரமும் வந்தது.

அவன் கோபத்தோடு சிறுவனைப் பார்த்து "அடோ லைசஞ்சை வச்சுக்கொண்டு ஏன்டா இந்த ஓட்டங் ஓடி நம்மளையும் மாபோட்டங் ஓட வச்சது — மோடயா" என்றான். இதைக்கேட்ட சிறுவன் சிரித்துக் கொண்டே "ஏலாமி, நான் லைசன்ஸ் இல்லாம ஓடல்ல, குளக்கரையிலே மீன் பிடிச்சானே என் நண்பன்— அவனுக்குத்தான் லைசன்ஸ் இல்லை. அவன் இப்போ தப்பி விட்டான். இப்போ சொல்லுங்க யாரு மோடயா" — என்று கூறிக்கொண்டே மீண்டும் ஓட்டம் பிடித்தான்.

முன்னட்டைத் தொடர்ச்சி.....

குறைகள் இரண்டு!

ஆசிரியர் தலைப்பில் தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு அருகதையற்றுப் போன 79 ரூபா சம்பள உயர்வு பற்றி எழுதியது தொண்டாவுக்கு நல்ல சாட்டை அடி. அரி அவர்கள் ஸ்ரீ ஜயவர்தனீஸ்வரனின் அருட்கடாட்சத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் அரசியல் கதாநாயகர்கள் அனுபவிக்க போகும் ஏமாற்றங்களை அனல் தெறிக்க அள்ளி வழங்கி இருக்கிறார். பெருங் குறை இரண்டு. ஒன்று சுந்தரத் தமிழ் இலக்கிய ஏடு என் போன்ற வாசகர்களை எதிர்பார்த்து ஏங்க வைப்பது! மற்றது கேள்வி—பதில் இடம் பெறாமல் போனது!

தமிழ்தாஸன் நிவ்யக்,
எல்ல.

கடருக்கு இடரோ?

கார்த்திகைச் சுடரை எதிர்பார்த்த எமக்கு இருதிங்களிதழாக மார்கழியில் கிடைத்தது. சுடருக்கு இடரோ என ஏங்கினோம். இடரினும் தளரினும் அடர் தமிழ் அமுதச்சுடர் இடைவிடாது ஒளிரத்தான் செய்யும்.

சு. கருணாநிதி
வேலணை கிழக்கு

இளைஞர்க்கு அறிவுரை.

தாமரைத்தீவான் எழுதிய 'என்னுயிர் இளைஞர்களே' என்ற கவிதை இளைஞர்களுக்கு நல்ல அறிவுரையாக அமைந்துள்ளது. மற்றும் பரிசுக் கதையோடு கூடிய மற்றைய கதைகளும், கவிதைகளும நன்று. புத்தாண்டு மலரும் இதழுக்கு பாராட்டுக்கள் வாழ்த்துக்கள்.

அ. துயாபரி
கொக்குவில் மேற்கு.

காரணம் என்னவோ?

கவியரசருக்கு செலுத்திய கவிதாஞ்சலிகள் கண்ணீர் அஞ்சலியாய் இருந்தன. நைஜீரியாவில் இருந்தாலும் சுடர் வாசகர்களுக்கு ஆபிரிக்கா பற்றிய செய்திகளை அனுப்பிய நக்கீரருக்கு எமது நன்றிகள். அடிக்கடி இரு மாதங்களை ஒரே சுடரில் இணைக்கிறீர்களே காரணம் என்னவோ? புது ஆண்டிலாவது சுடர் ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவர வழி செய்யுங்கள்.

கனக பிரதீபன்,
கொக்குவில் மேற்கு,
கேணியடி.

பார்வை பதியவேண்டும்

தலையங்கம் மலையக மக்களைன எங்களை வெகுவாக கவர்ந்தது. எங்கள் குரல் தான் உங்கள் குரலாக ஒலித்திருக்கின்றது. நன்றி.

தொடர்ந்தும இந்த மலையக சமுதாயத் தமிழர்களின் பால் சுடரின் பார்வை பதிய வேண்டும்.

கே. ராம்ஜீ. உலகநாதன்
கோவுல்ஸ—எல்ல

'பட்டினி போடாதீர்'

நீங்கள் வாசகர்களைப் பட்டினி போடறது சரியா! தர்மமா! தார்மீகமா? "கார்த்திகை, மார்கழி" என்று மீண்டும் ஒரு "சுடரை" கொறைச்சதைத்தான் கேக்கறேன்! சரிய்யா இனிமேலாவது! இப்படியான தப்புப் பண்ணாதீங்க!

"நிலாதமிழின்தாசன்"
நிலாவெளி—3

'நக்கீரருக்கு நன்றிகள்'

'கைவிளிப்பு' தலையங்கம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் படும்—படப்போகும் துன்பத்தை எண்ணவைக்கின்றது. சிறுகதைகள் தரமானவை. 'ஆசைவெட்கமறியாது' என்ற மாஞ்சோலைக் கவிராயரின் கவிதை மனைவிமாரை அந்நிய நாட்டிற்கனுப்பிவிட்டு அவர்கள் சொல்லொணுத்துயர் அனுபவித்து அனுப்பும் பணத்தில் குடியும் கூத்தியும் 'கொண்டாடவுமாக' திரியும் கணவன்மார்களுக்கு நல்ல சாட்டையடி சபாஸ் நக்கீரன் அண்ணை நைஜீரியாவில் இருந்து நைஜீரியா பற்றி நமக்களித்தமைக்கு சுடர் வாசகர் சார்பில் நமது நன்றிகள் பற்பல.

கெ. தர்மகுலராசா
நிலாவெளி.

பொங்கல் வாழ்த்து

வங்க கடல் அலைகள்
சங்கொலித்து தாலாட்டும்
மங்காத புகழ் படைத்த
தங்கத் தமிழகத்தே
செங்கரும்பு (த்) தேன்கதலி
தெங்குடனே மங்கையர்கள்
செங்கமல இதழ் விரித்துச்
சிங்கார குரவையிட
செங்கதிரோன் எழுந்துவர
பொங்குகின்ற பொங்கலென எங்கும்
வளம் பொங்க வாழ்வு பொங்க!
திங்கள் சுடர் இதழே
உந்தன் பணி வளர வாழ்த்துகின்றேன்.

எழிலன்
இராமேஸ்வரம் தமிழ்நாடு.

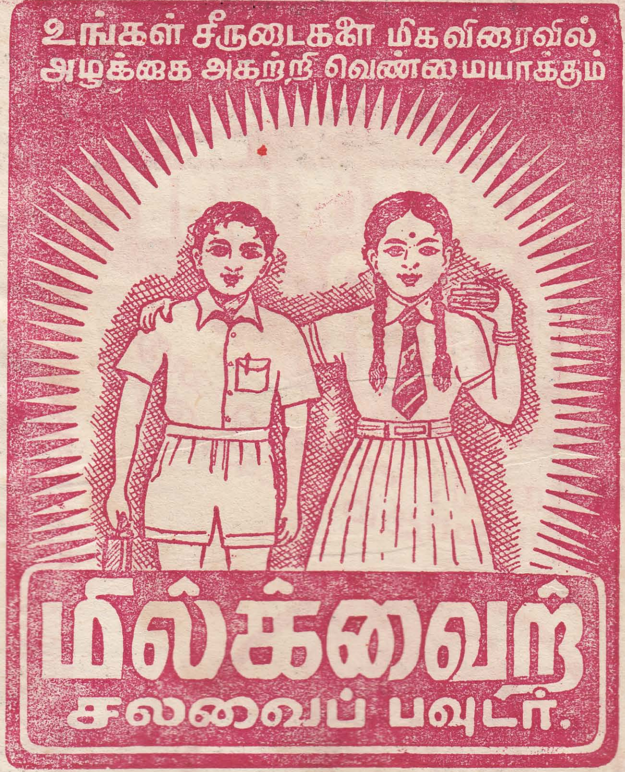

மில்க்வைற் கலண்டர்

மில்க்வைற் நீலசோப் மேலுறைகள் 25 அல்லது
மில்க்வைற் பார்சோப் மேலுறைகள் 5 அல்லது
மில்க்வைற் சலவைப்பவுடர் மேலுறைகள் 5
அனுப்பி மில்க்வைற் புதிய கலண்டரைப்
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

“மில்க்வைற்”

த. பெ. எண்.— 77

யாழ்ப்பாணம்.

“சுடர்” நண்பர் வட்டம்

சுடர் வட்டம் மூலம் இலக்கிய நண்பர்—நண்பிகளுடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புபவர்கள் கீழ்க்காணும் விலாசத்தை அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி அனுப்பி வைக்கலாம். தெளிவான விலாசத்துடன் தங்கள் பொழுதுபோக்கு விபரக்குறிப்புகளுடன் அஞ்சலட்டையில் மட்டுமே அனுப்பிவைக்க வேண்டும்.

சுடர் நண்பர் வட்டம்
194ஏ, பண்டாரநாயக்க வீதி,
கொழும்பு — 12.

‘சுடர்’ சந்தா விபரம்

ஆறு திங்கள் — 13-00
ஒரு ஆண்டு — 25-00
(தபாற்செலவு உட்பட)

நிர்வாகி அவர்கட்கு,

இத்துடன் அரை/ஒரு வருட சந்தா தொகையான ரூபா ..... க்கான மணி ஓடர்/போஸ்டல் ஓடரை அனுப்பி வைக்கிறேன். என்னையும் சந்தாதாரராக சேர்த்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறேன்.

முழுப்பெயர்: ....

விலாசம்: ....

....

நிர்வாகி,
சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்,
194ஏ, பண்டாரநாயக்க வீதி,
கொழும்பு—12.

பிரவுண்சன் கோப்பி

இது 100% கலப்பற்றது; சுத்தமானது என்பதற்கு உத்தரவாதம் உண்டு!

நகர்களின்
சிறந்த
கடைகளில்
விற்பனையாகிறது

விற்பனை விசாரணைகளுக்கு:

**பிரவுண்சன்
இண்டஸ்ரீஸ்**

80-4/1 பிறைஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 27197

இச்சஞ்சிகை 194ஏ, பண்டாரநாயக்க வீதி, கொழும்பு-12ல் உள்ள சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்டாரால் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.